

49.

Glazbena tribina Opatija

8. — 11.

studenoga

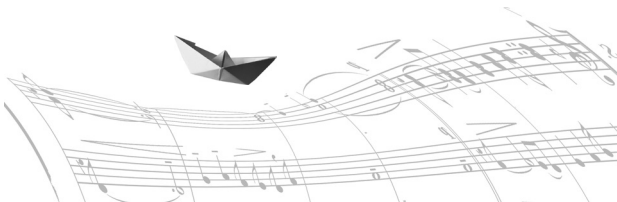
2012.

Hrvatsko društvo skladatelja

Cantus d.o.o

CANTUS

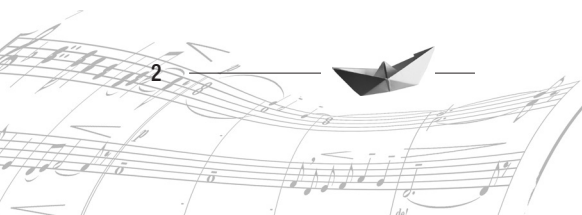
49. Glazbena tribina Opatija

Utemeljena 1963. godine

U Opatiji od 1963. do 1999. godine

U Puli od 1999. do 2009. godine

Od 2010. ponovno u Opatiji

49. glazbena tribina Opatija,

8. – 11. studenoga 2012.

četvrtak, 8. studenoga

17:00

**Hotel Imperial
Zlatna dvorana**

HR Projekt Junior

**Učenici glazbenih škola iz
Zagreba, i Rijeke sviraju djela
hrvatskih skladatelja**

Program:

**Anđelko Klojučar, Bruno Bjelinski, Franjo
Krežma, Marko Gašparović, Miroslav
Miletić, Davorin Kempf, Frano Đurović,
Blagoje Bersa, Berislav Šipuš, Josip
Matanović, Boris papandopulo, Stjepan
Šulek**

19:30

**Hotel Imperial
Zlatna dvorana**

Svečano otvorenje –

**Komorni studio Zagrebačke
filharmonije**

Umjetnički voditelj/Koncertni majstor/
Solist:

Martin Draušnik

Program:

**Željko Brkanović, Zlatko Tanodi, Sanja
Drakulić*, Srđan Dedić, Tomislav Uhlik**

22:00

Hotel Bristol

Jazz koncert –

Matmar trio

petak, 9. studenoga

11:00–12:00

**Hotel Imperial
Aperitiv bar**

**Predstavljanje – Dani nove glazbe
Split (DNG)**

Voditelji:

Mirela Ivičević, Gordan Tudor

12:00–13:00

**Hotel Imperial
Aperitiv bar**

**Predstavljanje – Suvremeno
glazbeno stvaralaštvo u Bosni i
Hercegovini**

Voditelj:

Ališer Sijarić

17:00

**Hotel Imperial
Zlatna dvorana**

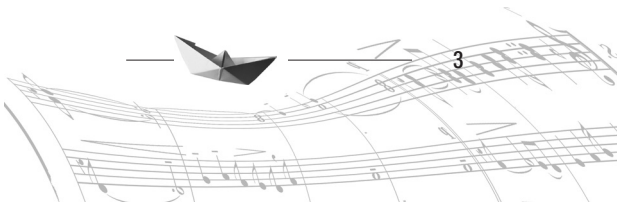
Tudor/Batoš duo

Gordan Tudor, sopran, alt i tenor
saksofon

Ivan Batoš, glasovir

Program:

**Petar Bergamo, Ivana Kiš, Gordan Tudor,
Mirela Ivičević, Matthias Kranebitter**

subota, 10. studenoga

19:30

Hotel Imperial

Zlatna dvorana

Sonemus — New Generation (BiH)

Umjetnički voditelj:

Ališer Sijarić

Program:

Đorđe Jovančić, Igor Karača, Ališer Sijarić, Dino Rašidbegović, Josip Magdić, Iannis Xenakis, Eliot Carter, Pierre Boulez

22:00

Hotel Imperial

Aperitiv bar

Sam svoj majstor 1 — koncert elektroničke glazbe

Voditelj:

Frano Đurović

Program:

Branimir Sakač, Josip Magdić, Silvio Foretić/Janko Jezovšek

11:00–13:00

Hotel Imperial

Aperitiv bar

Okrugli stol Hrvatskog društva skladatelja

Voditelji:

Mislav Rakuljić, Nikša Gligo i Tomislav Oliver

16:00–17:00

Hotel Imperial

Aperitiv bar

**Predstavljanje —
Muzički biennale Zagreb 2013.**

Voditelji:

Krešimir Seletković, Nina Čalopek, Marija Saraga, Frano Đurović

19:30

Hotel Imperial

Zlatna dvorana

**Cantus Ansambl —Homage à
Marko Ruždjak**

Dirigent:

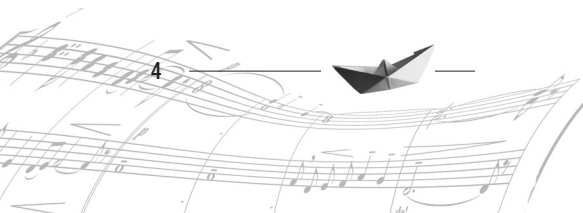
Ivan Josip Skender

Sopran:

Davorka Horvat

Glumica:

Dunja Fajdić

nedjelja, 11. studenoga

22:00

Hotel Imperial

Aperitiv bar

**Sam svoj majstor 2 – koncert
elektroničke glazbe**

voditelj:

Frano Đurović

Jasen Chelfi, violončelo

program:

**Marko Slaviček*, Antonio Babić*, Tibor
Szirovicza, Zlatko Tanodi*, Vjekoslav
Nježić*, Zlatko Tanodi, Boris Jakopović,
Krešimir Seletković/Frano Đurović***

12:00

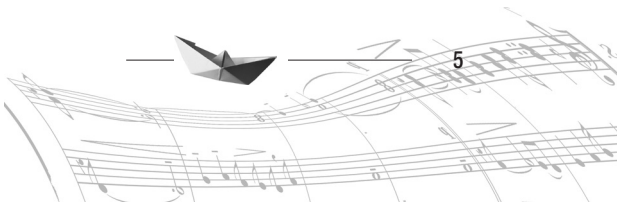
Hotel Imperial

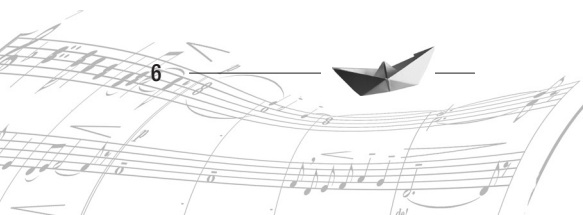
Zlatna dvorana

HR imProjekt

Koncert iznenađenja

* = praizvedba

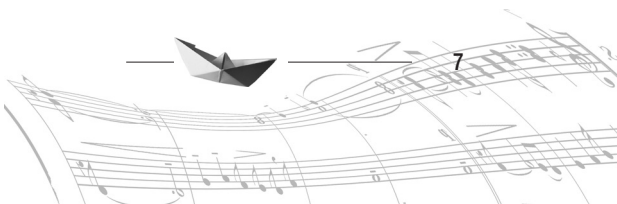

četvrtak, 8. studenoga

8.

11.

17:00 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

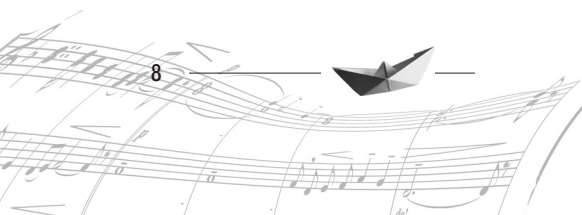
HR Projekt Junior — Prvo predstavljanje

Učenici glazbenih škola iz Rijeke i Zagreba sviraju djela hrvatskih skladatelja

8.

U HR Projektu Junior — Prvo predstavljanje — sudjeluju učenici osnovnih i srednjih glazbenih škola svirajući djela hrvatskih skladatelja. Umjetnički suradnici koji sudjeluju u Projektu, učenici su osnovnih i srednjih glazbenih škola, a samo u iznimnim slučajevima profesori. Ove godine HR Projekt Junior predstavlja najbolje učenike Glazbene škole Pavla Markovca iz Zagreba i Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova iz Rijeke, dobitnike velikog broja nagrada na hrvatskim i međunarodnim natjecanjima.

11.

Program:

Anđelko Klobučar

Preludij za dvije flaute i klavir*

Laura Vidović, flauta, I. srednje

Iva Brkić, flauta, I. srednje

Dora Iveković, klavir, II. srednje

Nastavnice: Nevenka Preiss, prof. i Srebrenka Crnković-Završki, prof., Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

8.

Bruno Bjelinski

Musica per tromba

Aria

Ana Korade, truba, I. srednje

Pratnja na klaviru: **Domagoj Guščić**, prof.

Nastavnik: Živko Kocev, prof., Glazbena škola Pavla Markovca, Zagreb

11.

Franjo Krežma

Scherzino

Ivan Graziani, violina, II. srednje

Pratnja na klaviru: Jelena Barbarić Mijalić, prof.

Nastavnica: Maja Veljak, prof., Glazbena škola Ivana Matetića Ronjgova Rijeka

Marko Gašparović

Hikikomori

Ante Šiljeg, saksofon, I. srednje

Pratnja na klaviru: **Domagoj Guščić**, prof.

Nastavnik: mr. art. Nikola Fabijanić, Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

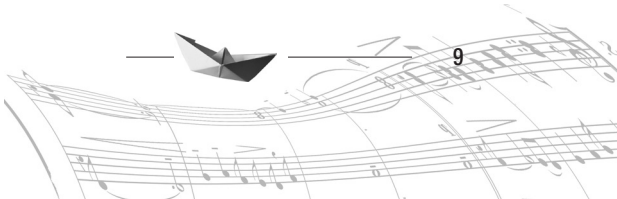
Miroslav Miletić

Monolog

Noami Konforta, violina, I. srednje

Janko Vidaković, klavir, VI. osnovne

Nastavnik: Nenad Merle, prof. savjetnik, Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

Davorin Kempf

Suita za djecu:
Kad sunce izlazi
Zvona
Harfa trave

Armand Merle, klavir VI. osnovne

Nastavnica: Jelica Kuzmin, prof. savjetnik, Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

8.**Frano Đurović**

Crno–bijela etida

Arsen Dalibaltayan, klavir, IV. osnovne

Nastavnica: Jasna Reba, prof. mentor, Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

11.**Blagoje Bersa**

Nokturno

Kristian Keil, klavir, III. srednje

Nastavnik: prof. Ruben Dalibaltayan, Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

Frano Đurović

Žuta etida

Petra Bugarin, klavir, II. srednje

Nastavnica: Jadranka Jurić, prof., Glazbena škola Ivana Matetića Ronjgova Rijeka

Berislav Šipuš

Vjetar u tvojoj kosi

Ivan Božanić, klavir I. srednje

Nastavnica: Mara Bolfek, prof. savjetnik, Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

Josip Matanović

Archangelo Concertino za klarinet i glasovir

Allegro scherzando

Sebastian Sarapa, klarinet, II. srednje

Pratnja na klaviru: **Domagoj Guščić**, prof.

Nastavnik: Petar Fabijanić, prof., Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

Miroslav Miletić

Ples za violinu solo

Marko Glogović, violina, II. srednje

Nastavnik: mr. art. Davor Philips, Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

Bruno Bjelinski

Druga invencija za fagot i klavir

Jan Regul, fagot, III. srednje

Pratnja na klaviru: **Domagoj Guščić**, prof.

Nastavnica: Ivana Čorković, prof., Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

8.

Boris Papandopulo

Danza

Ivan Stjepan Marinić, violončelo, I. srednje

Pratnja na klaviru: **Domagoj Guščić**, prof.

Nastavnica: Dora Kuzmin, prof., Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

11.

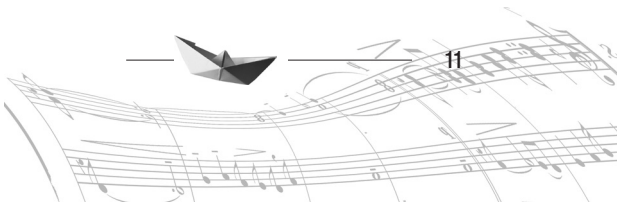
Stjepan Šulek

Tri trubadurske:

Sonet

Lovro Peretić, gitara, IV. srednje

Nastavnik: Xhevdet Sahatxhija, prof., Glazbena škola Pavla Markovca Zagreb

19:30 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

Svečano otvorenje **Komorni studio Zagrebačke filharmonije**

Umjetnički voditelj / Koncertni majstor / Solist: **Martin Draušnik**, violina

8.

Flauta: **Dani Bošnjak, Ana Batinica**

11.

Komorni studio Zagrebačke filharmonije:

1. violine:

Martin Draušnik, Dunja Bontek, Korana Rucner, Ana Slavica, Martina Sačer

2. violine:

Alina Gubajdullina, Lovorka Moslavac, Vlatka Pecić–Juranić, Sandra Bingula

Viole:

Lucija Brnadić, Krešimir Ferenčina, Aleksandar Jakopanec

Violončela:

Jasen Chelfi, Vinko Rucner, Dora Kuzmin

Kontrabas:

Nikša Bobetko

Čembalo:

Katarina Krpan

Program:

Željko Brkanović

Con variazione za gudače

Zlatko Tanodi

Petlja za 16 gudača

Sanja Drakulić

*Tuga je tuga**

Srđan Dedić

Četvrti zagrebački koncert za dvije flaute solo, violinu solo, gudače i čembalo

Tomislav Uhlík

Divertimento za gudače

Allegro scherzando

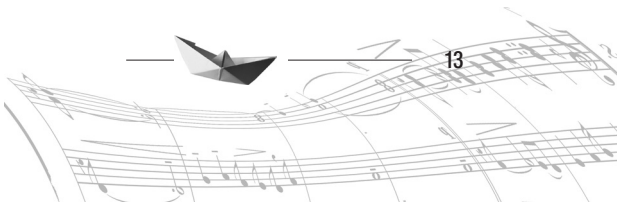
Lento assai

Andante lento

Allegro

8.

11.

8.

11.

Željko Brkanović (Zagreb, 1937.), skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog, diplomirao je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi S. Stančića i kompoziciju u Skopju (prof. Toma Prošev). Usavršavao se u Sieni (dirigiranje) i Stuttgartu (Elektronski studio). Od 1963. djelovao je kao dirigent u Hrvatskim narodnim kazalištima u Splitu i Zagrebu, a potom, 1969., prelazi na Hrvatski radio gdje je urednik, producent i dirigent mnogih djela hrvatskih autora. Desetak godina kasnije posvećuje se pedagoškom radu na Muzičkim akademijama u Podgorici i Zagrebu na čijoj je Akademiji djelovao kao redovni profesor sve do mirovine. Dobitnik je Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« za Koncert za klavir i orkestar (1982.), diskografske Nagrade Porin za klavirsku skladbu Tonalna sonata (1999.), godišnje Nagrade Vladimir Nazor (2002.) za autorski koncert održan u povodu 65-godišnjice života te više poticajnih priznanja Ministarstva kulture Republike Hrvatske. Odlikovan je Redom Danice Hrvatske s likom Marka Marulića za stvaralaštvo u glazbenoj kulturi. Dužnost predsjednika Hrvatskog društva skladatelja obnašao je u razdoblju od 2004. do 2008. godine. Njegov dosadašnji opus uključuje orkestralna, koncertantna, komorna, klavirska, orguljska i scenska djela te vokalne kompozicije i obrade.

Con variazione, skladba nastala 2001. godine, podijeljena je na dvije samostalne cjeline. Osnovna je ideja realizacija odnosa diviziranog i ujedinjenog zvuka gudača. U prve dvije dijelove, kroz raspršeni divizirani spiccato, razabiru se temeljni obrisi svojevrsnoga korala koji će se u potpunosti javiti tek kasnije u drugom dijelu kompozicije. Njega kao kantilenu u kontrapunktičkom odnosu donose violina solo i prve violine. Inače, drugi dio kompozicije građen je na jasnoj, čvrsto ritmičkoj pulsaciji, a svi tematski materijali proizašli su iz osnovnog korala koji se javlja varirano. Stoga naslov Con variazione znači obrnuto — kroz male motivičke strukture postepeno se formira tematski materijal. (Željko Brkanović)

Zlatko Tanodi (Zagreb, 1953.), skladatelj i glazbeni pedagog, diplomirao je kompoziciju u klasi Mila Cipre na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Na istoj ustanovi djeluje kao voditelj Studija za elektroničku glazbu te profesor kompozicije i teorijskih glazbenih predmeta. Skladateljski opus obuhvaća široki raspon djela, od orkestralnih i komornih, popa i jazza do avangarde, a bavi se i primijenjenom glazbom. Godine 1974. utemeljio je jazz grupu Opus X s kojom je gostovao u zemlji i inozemstvu; više je godina surađivao s ansamblom ACEZANTEZ (1978.–'86., 1995.–'97.). Uz skladateljski rad, istaknuo se i kao reproduktivni glazbenik–solist na sintetizatoru (Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije, Orkestar jugozapadnog njemačkog radija, Orkestar Eurosong festivala); snimao je u Londonu, Los Angelesu, Parizu, Baden–Badenu i drugim središtima. Primio je brojne nagrade na hrvatskim festivalima zabavne glazbe, posebno one za aranžmane. Dobitnik je poticajnih priznanja Ministarstva kulture Republike Hrvatske za skladbe *Margine* za simfonijski orkestar i big band, *Drava* za alt

saksofon i Kymu te za Klavirske etide.

U skladbi **Petlja** (za 16 gudača) solist pokreće pojedine sekvence poput umjetnika u cirkusu koji zavrti desetke tanjura i pazi da se koji od njih ne zaustavi i razbije. (Zlatko Tanodi)

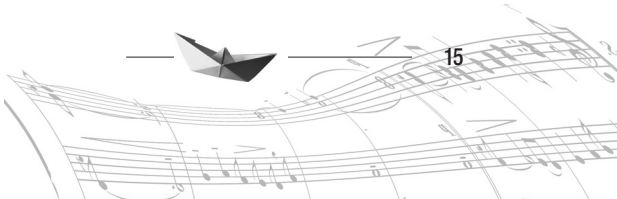
Sanja Drakulić (Zagreb, 1963.), skladateljica i glazbena pedagoginja, diplomirala je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (P. Gvozdić), a usavršavala se u inozemstvu. Studij kompozicije, s poslijediplomskom specijalizacijom, završila je na Moskovskom državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski (A. Pirumov, J. Bucko) gdje je također studirala muzikologiju i orgulje (O. Jančenko) te bila asistentica. Na Sveruskom natjecanju mladih kompozitora u Moskvi osvojila je prvu nagradu za Pet intermezza za klavir (1993.). Dobitnica je stipendije tadašnjeg predsjednika Jeljcina i drugih nagrada u Hrvatskoj. Članica je Hrvatskog i Ruskog društva skladatelja te Britanske akademije skladatelja i pjesnika. Redovita je profesorica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Održava međunarodne tečajeve i seminare iz kompozicije i teorije (Europa, Amerika, Japan). Bila je voditeljica Glazbene tribine Pula. Njezina djela interpretiraju ugledni hrvatski i inozemni glazbenici, a predstavljena su u Austriji, BiH, Bugarskoj, Crnoj Gori, Francuskoj, Hrvatskoj, Italiji, Japanu, Kanadi, Kosovu, Mađarskoj, Moldaviji, Nizozemskoj, Norveškoj, Njemačkoj, Rusiji, SAD-u, Sloveniji, Srbiji, Španjolskoj, Turskoj, Ukrajini, Velikoj Britaniji i drugdje. Sama izvodi vlastite klavirske skladbe. Njezin opus obuhvaća različite vokalne i instrumentalne žanrove: solističku i komornu glazbu te orkestralna i glazbeno-scenska djela.

Moje novo djelo za gudački orkestar nastalo je na poticaj umjetničkog voditelja Glazbene tribine Frane Đurovića, a posvećeno je Komornom studiju Zagrebačke filharmonije. Skladba je jednostavačna i nosi naziv **Tuga je tuga**. (Sanja Drakulić)

Srđan Dedić (Zagreb, 1965.), skladatelj i glazbeni pedagog, diplomirao je skladanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Stanka Horvata. Elektroničku glazbu usavršavao je na Sveučilištu u Strasbourgu kod François-Bernarda Mâchea, skladanje na Konzervatoriju Sweelinck u Amsterdamu kod Geerta van Keulena te u Tokiju kod Jojia Yuase gdje je, kao dobitnik stipendije japanske Vlade za strane umjetnike (Bunka-Cho), istodobno učio i tradicionalne japanske instrumente sa članovima ansambla Pro Musica Nipponia. Od 2005. predaje na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju zagrebačke Muzičke akademije. Njegova djela dio su repertoara uglednih orkestara i umjetnika (Simfonijski orkestar iz Louisvillaea, Praški simfonijski orkestar, Korejski komorni orkestar, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestri Hrvatske i Slovenske radiotelevizije, Cantus Ansambl, Gudački kvartet Penderecki, Monika Leskovar) i predstavljena su na mnogim festivalima, među njima, na Svjetskim danima glazbe Međunarodnoga društva za suvremenu glazbu, na *Gaudeamusovu* Međunarodnom glazbenom tjednu u Amsterdamu, na Muzičkom biennalu Zagreb, Dubrovačkim ljetnim igrama, *Ren-*

8.

11.

dez-Vous Musique Nouvelle, Europamusicale, Svjetskom kongresu saksofonista u Montréalu i drugima. Dobitnik je prve nagrade na Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO-a u Parizu (1988.), Nagrade Muzičkog biennala Zagreb za studentske orkestralne skladbe (1989.), Nagrade Hrvatskog glazbenog zavoda (1990.), prve nagrade na 29. festivalu suvremene glazbe u Indiani (1995.) te izbor žirija Međunarodnoga društva za suvremenu glazbu (1997., 2012.). Od 1991. razvija teorije i programe na području skladanja uz pomoć računala. Različiti ansambli i solisti uvrstili su njegove skladbe na nosače zvuka: Kvartet Supercussion, Duo Valter Dešpalj i István Römer, Marcel Worms, Zagrebački kvartet saksofona; nakladnik Cantus objavio je 2006. njegov samostalni autorski album.

Bila mi je iznimna čast naći se u grupi skladatelja koji su, kao rezultat narudžbe Zagrebačkih solista, skladali šest **Zagrebačkih koncerata**, iste instrumentacije kao i šest Brandenburških koncerata J. S. Bacha. Glazbene ideje koje me i inače okupiraju, u ovoj su skladbi modelirane kako bi oponašale manire baroknih koncertantnih oblika. (Srđan Dedić)

Tomislav Uhlik (Zagreb, 1956.), skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog, diplomirao je teorijske glazbene predmete i dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu na kojoj je danas redoviti profesor na Odsjeku za glazbenu kulturu. Karijeru dirigenta ostvario je pretežno u zagrebačkom Gradskom kazalištu Komedija u kojemu je svojevrmeno djelovao (premijere opereta i mjuzikla: *Kneginja čardaša*, *Grofica Marica*, *Kralj je gol*, *Tko pjeva zlo ne misli*); gostovao je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu i Osiijeku, vodio je Mješoviti pjevački zbor Lira, a kao gost dirigent ravnao je Simfonijskim orkestrom Hrvatske radiotelevizije i Orkestrom Oružanih snaga Republike Hrvatske. Njegov skladateljski opus obuhvaća više od stotinu djela napisanih za različite ansamble, od komornih sastava, simfonijskog orkestra i simfonijskog puhačkog orkestra do skladbi za amaterske zborove, tamburaške i harmonikaške orkestre. Posebno su cijenjena djela skladana u folklornom stilu, često izvedena na međunarodnoj sceni, osobito u interpretaciji Ansambla Lado gdje je, kao glazbeni voditelj, započeo profesionalnu karijeru. Nositelj je Vjesnikove Nagrade »Josip Štolcer Slavenski« za 1998. godinu te drugih značajnih priznanja.

O Divertimentu za gudače (1991., praiзда 1993. u okviru koncertnog ciklusa Zagrebačkih solista), glazbeni kritičar Branko Magdić napisao je: »(...) dvanaestoro pomno koncentriranih gudača s posebnim je angažmanom osluškivalo svojevrstan rekvijem poginulima u sukobu bivše JNA i slovenskih teritorijalaca, kada se i sam autor gorčinom i bolom trenutnog nadahnuća latio svoga oružja (...) No, ovaj put Uhlik nije ostao samo na tragu čiste glazbene forme. I sam će priznati latentno izvanglazbeno, gotovo programsko iskustvo svoga Divertimenta: uvodni Allegro scherzando podsjeća na uvodni stavak Rekvijema, Lento assai na stanovit je način Lacrimosa bez riječi, Andante lento pak Libera me s uklonom u gotovo plesni pokret, dok završnim Allegrom tutnji Dies irae u svome aritmičnome polifonome izričaju posljednjega suda.«

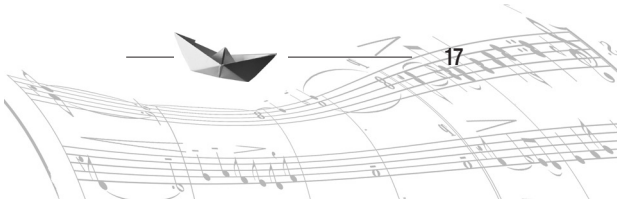
Interpreti:

Komorni studio Zagrebačke filharmonije osnovan je 1971. sa zadaćom da mladim članovima orkestra pruži mogućnost muziciranja u komornom sastavu, ali i solističku afirmaciju. Prvi koncert održan je 22. travnja 1971. u X. gimnaziji u Zagrebu čime su glazbenici tada potvrdili ispravnost koncepta o potrebi popularizacije komorne glazbe među mladom publikom. Koncerti su priređivani i za stalnu publiku u crkvama i zagrebačkim koncertnim dvoranama, u skladu s posebnostima repertoara. Umjetnički voditelj bio je ugledni violinist Tonko Ninić. Na repertoaru su bila uglavnom djela europskih skladatelja iz razdoblja baroka i klasike te komorne skladbe hrvatskih skladatelja (Ricercai Franje Bosanca, Frottole Andrije Motovunjanina u obradi Vladimira Ruždjaka, *Perpetuum mobile* Stanka Horvata i drugo). Nakon višegodišnje stanke, Komorni studio Zagrebačke filharmonije ponovno započinje koncertnu aktivnost pod vodstvom Martina Draušnika, koncertnog majstora Zagrebačke filharmonije.

8.

11.

22:00 Hotel Bristol

Jazz koncert — Matmar trio

Mateo Martinović — glasovir

Tihomir Hojsak — kontrabas

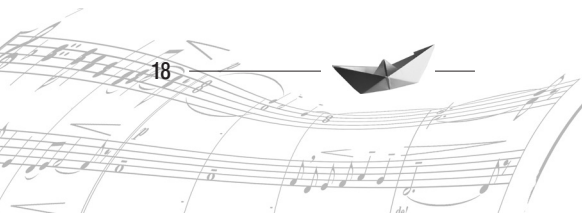
Alan Polzer — bubnjevi

8.

Program:

Autorske skladbe, obrade klasičnih i etno motiva

11.

Matmar trio voli iznenađenja, zujanje pčele oko cvijeta, šum lišća i valova, ali nema ništa protiv buke motora svemirskog broda bez prigušivača. Voli kombinirati neobične stvari, *blind date* dotad nespojenih strana. Neke pjesme slušat ćete zatvorenih očiju u sjedećem stavu mirno, za neke ćete misliti da slušate pratnju u nekoj komediji. Ovaj trio osebusni je otok s par brodskih linija godišnje, ali otok koji može i sam ploviti. Ustvari, nenametljivo plovi cijelo vrijeme. Spoj jazza, klasike, folklor, popa, avangarde, minimalizma, suptilnog... U svakom slučaju, jedan neobičan stvor sazdan od sadašnjosti, prošlosti i budućnosti. Ne nosi grimizne halje ni šareno perje, Trio je odjeven u razne materijale i boje zvuka. Riječi opisuju ali nisu ono što opisuju, pa je stoga zvuk jedini medij koji objašnjava ovaj tekst. Bez velike drame, samo malo ili više drukčije. (Teo Martinović)

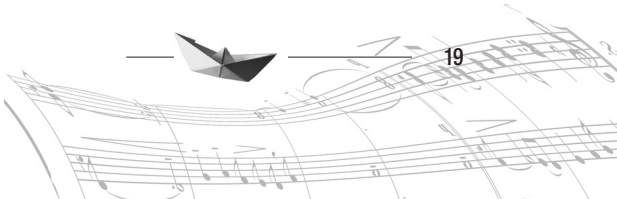
8.

Teo Martinović rođen je 1967. u Dubrovniku. Samouk. Svirao je s kim je svirao, svira s kim svira, svirat će s kim će svirat'.

11.

Tihomir Hojsak (Koprivnica, 1981.), kontrabasist, diplomirao je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku, a zvanje magistra kontrabasa stekao je u Zagrebu na Muzičkoj akademiji. Trenutačno radi na Osnovnoj školi Borovje i svira u zagrebačkom Hrvatskom narodnom kazalištu te aktivno djeluje na hrvatskoj i inozemnoj klasičnoj i jazz sceni. U prosincu 2009., kao voditelj ansambla Jazz room, objavio je CD prvijenac istoimena naziva s odličnim recenzijama kritičara i glazbenika. S ansamblom Jazziana Croatica osvaja diskografsku Nagradu Porin u kategoriji najbolje jazz skladbe. Stalni je član više hrvatskih bandova.

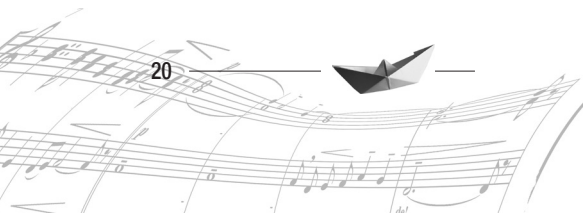
Alan Polzer (Dubrovnik, 1982.), bubnjar / udaraljkaš, nakon školovanja u rodnom gradu i u Zagrebu, studij jazz bubnjeva nastavlja na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu kod profesorâ Wolfgang Tozzija i Howarda Curtisa u čijoj je klasi diplomirao u srpnju ove godine. Sudionik je nastave klasičnih udaraljki (prof. Gunter Meinheart), a u sklopu fakultetskog programa sudjelovao je u brojnim seminarima i radionicama poznatih svjetskih glazbenika. Od četnaeste godine svirao je u Dubrovačkom simfonijskom orkestru kao vanjski suradnik, zatim u raznim glazbenim sastavima i u Gradskoj glazbi Dubrovnik, gradu u kojemu je također bio član Orkestra Kazališta Marina Držića te mnogih sastava raznih glazbenih pravaca.

8.

11.

petak, 9. studenoga

9.

11.

11:00 — 12:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Predstavljanje — Dani nove glazbe Split (DNG)

Voditelji: **Mirela Ivičević** i **Gordan Tudor**

9.

Dani Nove Glazbe Split mladi je festival suvremene glazbe i trenutno jedina manifestacija na području Dalmacije koja se bavi isključivo novoglazbenim stvaralaštvom. Voditelji festivala govorit će o programskoj koncepciji, rezultatima ostvarenim u četiri godine postojanja festivala, izazovima pri realizaciji nezavisnog kulturnog projekta u danom socijalnom i političkom kontekstu te kratkoročnim i dugoročnim planovima za budućnost.

11.

12:00 — 13:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

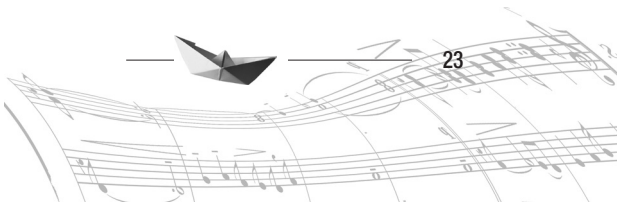

Predstavljanje — Suvremeno glazbeno stvaralaštvo u Bosni i Hercegovini

Voditelj: **Ališer Sijarić**

9.

11.

17:00 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

Tudor / Batoš duo

Gordan Tudor, sopran, alt i tenor saksofon

Ivan Batoš, glasovir

9.

11.

Program:

Petar Bergamo

Domande senza risposta I i II

Ivana Kiš

Zaljubljeni akrobat

Gordan Tudor

*Hearing Voices**

Mirela Ivičević

Versi

Matthias Kranebitter

Ringelreigen 18,4g CO2

Dubravko Detoni

*22 per 2 in 2**

(obrada: **Dragan Sremec**)

Petar Bergamo (Muć Donji kraj Splita, 1930.), skladatelj, školovao se u Splitu (gimnazija i muzička škola / violončelo) i Beogradu (Muzička akademija, magisterij kompozicije kod S. Rajčića i dirigiranje kod Ž. Zdravkovića). Profesionalnu djelatnost započeo je kao asistent te docent za kompoziciju i instrumentaciju na istoj Akademiji. Od 1972. djelovao je kao urednik Glazbene redakcije izdavačke kuće Universal Edition u Beču, kasnije glavni urednik. Od 1983. živi u Zagrebu u statusu slobodnog umjetnika. Na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji predavao je predmet Fenomenologija glazbenih struktura, a na splitskoj Umjetničkoj akademiji, na Odjelu za glazbenu umjetnost vodio je kolegij Osnove kompozicije. Skladatelj je simfonijskih, komornih, solističkih, vokalno-instrumentalnih i glazbeno-scenskih djela te glazbe za film i djecu. Dobitnik je mnogih nagrada u zemlji i inozemstvu. Redaktor je notnog izdanja *Djela za klavir* Blagoja Berse (2010.) kojega je uredio zajedno s Marijom Bergamo (edicija »Sabrana djela Blagoja Berse«). Njegov dvostruki autorski nosač zvuka objavio je nakladnik Cantus d.o.o. 2010. godine.

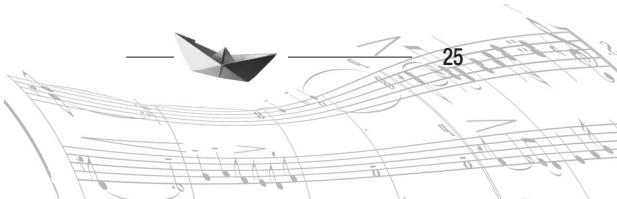
Domande senza risposta I i II (1966.) — Skladatelj je planirao minijature za saksofon i klavir uz zadatak: malim, jednostavnim sredstvima ostvariti quasi operne situacije, saksofonom, kao instrumentalnom inačicom ljudskoga glasa, iscrtati slike, prizore. Zašto »Pitanja bez odgovora«? Pitanje je može li se glazba vratiti svojim izvorima, dakle ljudskom glasu kao prvotnom (iz kojega se, prijenosom na instrumente, polako rađala instrumentalna glazba). Može li se instrumentalnim glasom ispjevati jedna operna situacija, »ispričati priča«? Odgovora tu zapravo nema. (Dubravko Detoni — Petar Bergamo)

Ivana Kiš (Zagreb, 1979.), skladateljica, diplomirala je kompoziciju na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Marka Ruždjaka. Postdiplomski studij upisala je na Royal Conservatory u Den Haagu, Nizozemska (profesori Louis Andriessen, Gilius van Bergeijk i Diderik Haakma Wagenaar) na kojemu je magistrirala koncertom *Sell Yourself in the Marketplace* (2006.). Skladbe su joj predstavljene širom Europe u izvedbama ASKO Ensemble, Marteen Altena Ensemble, Cantus Ansambla, Nederlands Blaazers Ensemble, Zagrebačke filharmonije i Simfonijskog orkestra HRT-a. U djelima povezuje glazbu s dramom ili vizualnim elementima. Autorica je glazbe za nekoliko produkcija muzičkog teatra. Trenutno živi i radi u Izraelu.

Skladbu **Zaljubljeni akrobat** za alt saksofon, gudače, brass, harfu i udaraljke napisala sam 2002. godine kao diplomski rad. Skladba je pisana za Gordana Tudora, tada vrlo mladog i vrlo talentiranog saksofonista iznimnih tehničkih mogućnosti koji je iste godine uspješno praisveo u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. (Ivana Kiš)

9.

11.

Gordan Tudor (Split, 1982.), saksofonist i skladatelj, školovan je u Splitu, Zagrebu, Amsterdamu i Parizu. Pobjednik je brojnih državnih i međunarodnih natjecanja saksofonista. Nastupao je diljem Europe i Sjeverne Amerike u raznim komornim sastavima (duo, trio, kvartet, solo+elektronika) te kao solist s mnogim orkestrima. Dobitnik je Rektorove nagrade, Nagrade »Judita« za najcjelovitije glazbeno ostvarenje na 52. splitskom ljetu, Nagrade Zagrebačke filharmonije za najboljeg mladog glazbenika Hrvatske, grand prix-a Lions Cluba i nagrade na International Composition Competition »Marenostrum« u Berlinu, godišnje stipendije za mlade skladatelje Fonda Rudolf i Margita Matz i mnogih drugih. Praizveo je tridesetak skladbi hrvatskih i inozemnih autora, a kao skladatelj okušao se u raznim žanrovima i kombinacijama instrumenata. Njegov ballet noir *Vodoinstalatler* koji je izazvao veliku pozornost na MBZ-u 2009., na repertoaru je Teatra &TD već četvrtu sezonu. Umjetnički je direktor festivala Dani nove glazbe Split. Djelatan je kao profesor saksofona u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu te kao gostujući profesor, docent saksofona na Muzičkoj akademiji u Novom Sadu. Ljeto 2011. proveo je na rezidenciji u sklopu Bang on a Can Summer Festival — Massachusetts Museum of Contemporary Art (North Adams, Massachusetts).

Skladba **Hearing Voices** nastala je za ovogodišnju opatijsku Glazbenu tribinu, a posvećena je mom prijatelju, iznimnom francuskom *all around* saksofonistu Philippe Geissu, profesoru na Konzervatoriju u Strasbourgu. Zamišljeni kao prvi stavak sonate, *Hearing Voices*, bave se psihološkim fenomenom akustične halucinacije. Akustične halucinacije nisu karakteristika samo shizofrenije i depresije. Također je moguće čuti glasove koji ni na koji način ne ometaju život i koji u nekim slučajevima mogu biti i prijatni. Oni najčešće ne zahtijevaju nikakav tretman. Ispitivanja su pokazala da su tokom haluciniranja aktivni isti oni dijelovi mozga koji su aktivni kada pokušavamo govoriti. Mozak jednostavno »pomiješa« naše misli s glasovima koji dolaze izvana. (Gordan Tudor)

Mirela Ivičević (Split, 1980.), skladateljica, studij kompozicije završila je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Željka Brkanovića, a poslijediplomski studij medijske kompozicije i primijenjene glazbe na Universität für Musik und darstellende Kunst Wien u klasi Klause Petera Sattlera i Christiana Mühlbachera. Usavršavala se na majstorskim tečajevima u Hrvatskoj i u inozemstvu kod Germana Toro Pereza, Richarda Ayresa, Julie Wolfe, Beata Furrera i Louisa Andriessena. Autorica je akustičkih, elektroakustičkih i intermedijalnih djela, zvučnih instalacija, muzike za film i kazalište te jedne opere (*Za tri lipe*, Muzički biennale Zagreb 2007). Bez obzira na zvučni izvor koji koristi, primarno zanimanje pri stvaranju predstavlja istraživanje narativnih te subverzivnih mogućnosti zvuka, bilo kao središnjeg ili kao pratećeg dijela koncepta. Kompozicije su joj izvedene širom Europe, u Aziji i SAD-u na festivalima Wien Modern, Gaudeamus Music Week, ISCM World New Music Days, Muzički Biennale Zagreb i drugima. Dobitnica je, između ostalih, Rektorove nagrade (*Phantom No. 3* za simfonijski orkestar,

2004.), Nagrade Theodor Körner (*Ace of diamonds* za orkestar, 2010.), stipendije Fonda Rudolf i Margita Matz Hrvatskog društva skladatelja (2010.), kao i nagrade Wiener Jeunesse Kammerchor i ISCM Austria za glazbeni teatar *GenderBender* 9,99 (2011.).

Versi su moja prva skladba za saksofon nastala na trećoj godini studija (2002.). Posvećena je Gordanu Tudoru koji ju je prvi put izveo 2001. u sklopu koncertnog ciklusa Virtuoso, a 2005. i na festivalu World New Music Days. Skladba ima dvije dimenzije: gledano u krupnom planu, simulira proces vježbanja instrumenta, dok gledano iz šire perspektive, pokušava predložiti puno kompleksniji i duži proces postizanja virtuoziteta. U tom je smislu Gordan, već tada izvrstan saksofonist, poslužio ne samo kao izvođač, nego i kao »predmet« moje »analize«, a ja sam zauzvrat pokušala skladbu sadržajno približiti njegovu glazbenom senzibilitetu. (Mirela Ivičević)

9.

Matthias Kranebitter (Beč, 1980.), austrijski skladatelj, diplomirao je na bečkom Universität für Musik und darstellende Kunst medijsku kompoziciju u klasi prof. Klaus-Petera Sattlera, klavir u klasi prof. Christiane Karajev te elektroakustičku kompoziciju u klasi prof. Dietera Kaufmanna i Hermana Toro-Pereza. Postdiplomski studij završio je na Conservatorium van Amsterdam i na Universität für Musik u Grazu kod Alexandra Stankovskog i Beata Furrera. Dobitnik je Nagrade Dvorák-Remix-Kontest (2003.), Nagrade Theodor Körner za zvučnu instalaciju *Derelicted atmospheres* (2005.), Nagrade ÖKB — Austrijskog društva skladatelja za djelo *Breathing* za mješoviti zbor i živu elektroniku (2005.), prve nagrade na skladateljskom natjecanju »Gustav Mahler« za opus *Kreise* za violu i duboki ansambl (2006.), Nagrade Münchner Symphoniker za djelo *Safiatan* za simfonijski orkestar (2007.) te prve nagrade na Holland Symfonia Project na Gaudeamus Muziek Week u Amsterdamu (skladba *sustained surprise — haydn symphony 94. remixed* za simfonijski orkestar, 2009.). Laureat je međunarodnog skladateljskog natjecanja Impuls Academy 2013. u okviru kojega će njegovu posljednju skladbu *fröhliche Verunstaltungen — Musik als Neurose* za ansambl praižvesti Klangforum Wien, uz dirigenta Enna Poppea.

11.

Autor o skladbi (2010.):

Ringelreigen 18,4 g CO₂

Saxophone Player: 60 litres of air per minute (serious sport!)

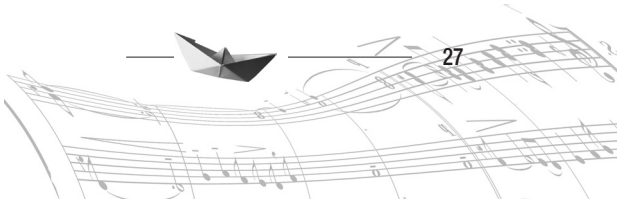
1 litre air = 1 gram, CO₂ in exhalation: 4%

60 l/min = 360 l for the piece (6 min) = 360g air, 4% is 14,4g CO₂

Piano Player: 17 litre/min. = 100l for 6 minutes

100g air = 4g CO₂

in total: 18,4g CO₂

Dubravko Detoni (Križevci, 1937.), diplomirao je glasovir (Svetislav Stančić) i kompoziciju (Stjepan Šulek) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavao se u Sieni (Guido Agosti, Alfred Cortot), Varšavi (Witold Lutoslawski, Grayna Bacevici, Eksperimentalni studio Poljskoga radija), Darmstadtu (György Ligeti, Karlheinz Stockhausen) i Parizu (John Cage). Autor je 130 opusa orkestralne, komorne, solističke, vokalne i elektroničke glazbe, niza multimedijalnih projekata i eksperimenata, devet knjiga poezije i eseja, serija radijskih i televizijskih emisija te mnogobrojnih koncertnih i diskografskih komentara. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i u inozemstvu. Djela su mu izvođena na svim kontinentima, na najvažnijim svjetskim festivalima, tiskana u domovini i inozemstvu te objavljena na 46 diskografskih izdanja. U njima se podjednako služi klasičnim instrumentarijem i tekovinama elektroničke glazbe, a u težnji za obogaćivanjem zvuka i proširivanjem izražajnih mogućnosti, često kombinira oba zvukovna izvora.

9.

11.

Skladba **22 per 2 in 2** za violinu i glasovir nastala je u Dubrovniku godine 1983., a u Zagrebu su ju 30. siječnja 1989., u sklopu *Europhonije*, ciklusa koncerata svjetskih praižvedbi komorne glazbe, praižveli violinist Josip Klima i pijanist Antun Kraljević. Na današnjem koncertu ona se prvi put izvodi u verziji za sopran saksofon i glasovir. Djelo predstavlja kontinuiranu seriju od 22 varijacije na kratku i jednostavnu temu s područja tada nove »lijepe zvukovnosti«, misao građenu na trozvučnim rastvorbama autentično kadencirane melodijsko-harmonijske strukture u C–duru. Tonska građa i psihološka obojenost svake varijacije odgovara nekom napreskokce odabranom ljestvičnom stupnju. Tako se liričnost u osnovi subdominantnoga prizvuka smjenjuje s agresivnošću dominantne provenijencije, a putove im mrsi varava nepokretnost raznorodnih varijanta toničkoga čimbenika. Virtuozitet je sastavni obroč centripetalne mašinerije djela zagledane u vlastitu, nerijetko usijanu nutrinu. Izraz i faktura skladbe neprestance se taru, pri čemu postupno a uporno raste temperatura događanja; zlatni rez takvim postupkom namjerno pomaknut na završnu varijaciju djela, briljantno apoteozni klimaks zbivanja. (Dubravko Detoni)

Interpreti:

Ivan Batoš (Split, 1979.), pijanist, umjetnički je suradnik–pijanist na Odsjeku za duhačke instrumente Muzičke akademije u Zagrebu. Na njegov muzički put ravnomjerno su utjecali klavirski pedagozi (Ivana Oreb, Đuro Tikvica, Lovro Pogorelić, Arbo Valdma), njegovi komorni suradnici (Lidija Ljubičić, Gordan Tudor, Goran Jurković, Bruno Philipp) te brojni studenti uz koje nastoji i dalje učiti i raditi na sebi, stvarajući im podlogu za umjetničko oblikovanje od kojeg će barem dio obogatiti i njega samoga. (I. B.)

Sonemus — New Generation (BiH)

Umjetnički voditelj i dirigent: **Ališer Sijarić**

Flauta: **Hanan Hadžajlić**

Klarinet: **Azra Ramić**

Violina: **Yeonju Jeong**

Violončelo: **Belma Alić**

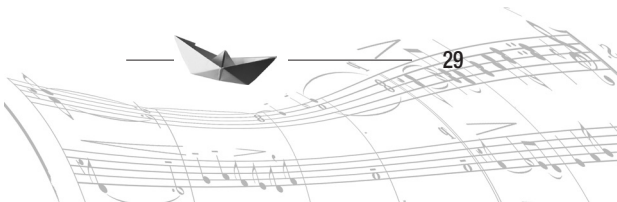
Udaraljke: **Sabina Šehović**

Glasovir: **Višnja Bakalar** (skladbe 1, 9)

Glasovir: **Suzana Bevanda–Sijarić** (skladbe 4, 5 i 6)

9.

11.

Program:

Đorđe Jovančić

Just A Minute And A Half za glasovir

Igor Karača

Mirage za flautu i udaraljke (vibrafon)

Ališer Sijarić

Deductio za klarinet in A

Dino Rešidbegović

Mechanicus za flautu, violinu i glasovir

Josip Magdić

Vinjete za klarinet i glasovir

Ališer Sijarić

Études Synthétiques, I. Écrits sûr L'eau za glasovir

Iannis Xenakis

Rebonds B za udaraljke

Elliott Carter

Esprit Rude / Esprit Doux II za flautu, klarinet i marimbu

Pierre Boulez

Dérive za flautu, klarinet, violinu, violončelo, glasovir i vibrafon

Skladatelji i djela:

Đorđe Jovančić (Istočno Sarajevo, 1992.), student je druge godine kompozicije na Muzičkoj Akademiji u Sarajevu u klasi prof. Ališera Sijarića. Sudionik je majstorskih seminara »Estill voice models« Anne-Marie Speed, profesorice na londonskoj Royal Academy of Music. Autor je niza skladbi pisanih za različite sastave — dosad su predstavljene u Bosni i Hercegovini, Srbiji, Crnoj Gori, Hrvatskoj i Bjelorusiji.

Just A Minute And A Half (Samo minut i pol), nastala 2011., moja je prva kompozicija pisana serijalnom tehnikom. Na izvjestan način, ona je osobna (re)interpretacija klavirske muzike Weberna i Schönberga. (Đorđe Jovančić)

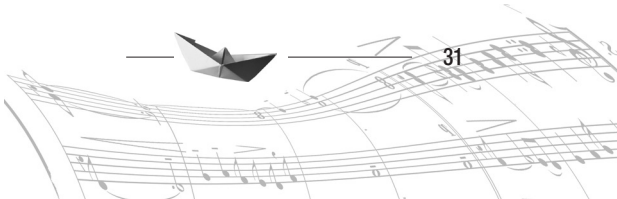
9.

11.

Igor Karača (Sarajevo, 1974.) apsolvirao je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Sarajevu u klasi Anđelke Bego — Šimunić, a potom odlazi u SAD gdje upisuje studij kompozicija na Ohio State University u klasi Thomasa Wellsa te postiže stupanj D.M.A. (Doctor of Musical Arts). Sudionik je brojnih majstorskih seminara. Najveći dio njegova opusa koncentriran je na skladbe za komorne sastave i elektronske medije. U skladbama koristi niz različitih tehnika, od kontrolirane aleatorike, tekstura inspiriranih free jazzom, do tradicionalnog, neoklasičnog stila. Aktivan je kao jazz pijanist i jazz skladatelj te kao autor medijske glazbe za film i teatar. Skladbe su mu predstavljene u Austriji, Bosni i Hercegovini, Francuskoj, Hrvatskoj, Nizozemskoj, Njemačkoj, Poljskoj, SAD-u, Srbiji, Švedskoj i Švicarskoj. Na Oklahoma State University, Stillwater, SAD, predaje kompoziciju, kontrapunkt, muzičku teoriju i tehnologiju. Gostujući je profesor na Muzičkoj akademiji u Sarajevu (predmet Uvod u elektronsku muziku).

Mirage, nastao 2009., kompozicija je koja koristi algoritme. Poema Amy Lowell (1874.–1925.) istoimena naslova, upotrijebljena je kao osnovni materijal. Riječi i slova poeme manipulirani su upotrebom posebnog stohastičkog algoritma te potom, uz pomoć softwera MusicWonk 4, prevedeni u muzičku partituru za flautu i vibrafon. *Mirage* sadrži muzičke pasaže u kojima instrumenti nisu međusobno precizno sinkronizirani. Na ključnim mjestima partiture svaki instrumentalist može biti instruiran da iznenadno započne izvedbu narednog dijela ili da završi sa započetim dijelom prije nego li nastavi s izvedbom narednoga. Na taj je način nasumični (aleatorički) element u kompoziciji pažljivo vođen od strane autora koji tako precizno kontrolira arhitekturu i harmonijsku progresiju kompozicije. (Igor Karača)

Ališer Sijarić (Sarajevo, 1969.) studirao je kompoziciju i muzikologiju te filozofiju i sociologiju na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, odnosno na Filozofskom fakultetu u istome gradu. Kao stipendist austrijskog Ministarstva za znanost i umjetnost, studij kompozicije nastavlja na Universität für Musik und darstellende Kunst u Beču na kojemu je apsolvirao magistarski studij. Njegove skladbe, često naručene od strane uglednih glazbenih institucija, izvedene su na međunarodnim festivalima u Austriji, Bosni i Her-

cegovini, Češkoj, Danskoj, Hrvatskoj, Italiji, Njemačkoj, Rumunjskoj, Srbiji, Švedskoj i Švicarskoj.

Deductio za klarinet solo (1998.) inspiriran je parabolom »Mita o Pećini« iz Platonove *Poli-teiae* prema kojoj je »realni« svijet tek sjena vještačkoga plamena u spilji, naspram sunca koje sije u Svijetu Ideja. Upravo je igra sjena prenesena u ritmičku strukturu kompozicije: bez jedinstvena muzičkog metra, ritmičke se pulsacije smjenjuju poput titranja sjena na spilijskom zidu osvijetljenom vatrom. Kao i u spomenutoj paraboli, proces kompozicije zapravo je put iz svijeta sjena ka svjetlosti Eidosa: »sjenovite« ritmičke pulsacije s početka preobražavaju se u blistave girlande tonova na kraju kompozicije. (Ališer Sijarić)

Études Synthétiques, I. — Écrits sur L'eau (Etida sinteze br. 1 — Zapisi na vodi)

Ako bismo ovu etidu (2010.) htjeli na neki način vizualno predstaviti, onda bi to moglo izgledati ovako: u savršeno mirnu vodu bacili smo kamen, a onda pažljivo promatrali kako se površina mreži kružnim valovima — odjecima u međusobno interferirajućim ritmovima, sve dok i posljednji blagi val ne bi dodirnuo obale, a vodeno zrcalo ponovo postalo mirno i glatko. Sada zamijenimo sliku: kamen je ton, voda eter, a obale — naša tijela. (Ališer Sijarić)

Dino Rešidbegović (Sarajevo, 1975.) diplomirao je kompoziciju na Konservatorium Wien Privatuniversität u klasi R. Bischofa, a klavir na Vienna Konservatorium u klasi L. Chomenko i K. Hyun Oak. Postdiplomski studij iz kompozicije završio je u klasi D. Müller-Siemensa na Universität für Musik Wien. Studirao je i dirigiranje. Djelovao je kraće vrijeme kao asistent prof. R. Bischofa, a od akademske godine 2006./'07. godine djelatna je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu. Njegov skladateljski govor, mjestimice obogaćen poljima jasnih melodijskih i tonalitetnih struktura s duhovitim osvrtima na pojave suvremenoga svijeta, neoekspresionističkog je podrijetla.

Mechanicus (Heron from Alexandria) napisan je 2010. za flautu, violinu i klavir. Djelo je posvećeno Nedžadu Rešidbegoviću. Osnovni principi kompozicijskog procesa djela temelje se na antičkoj mehanici prijenosa kinetičke energije u proporcijama 1:1, 1:2, 1:3, 2:1, 2:2, 2:3, 3:2... Proporcija prijenosa energije predstavljena je kroz ritmičke procese. Ljudski faktor predstavljen je kroz greške u prijenosu, kao i nedosljedne vremenske cjeline. Taj *Ljudski faktor* precizira umjetničku realnost samoga djela. Svaki muzičar direktno sudjeluje u komponiranju jer ne postoji ni jedna fiksno zapisana ili određena tonska visina u partituri. To znači da svaki interpret mora sam realizirati taj bitni parametar muzike. Interpretima nije dozvoljeno zapisivanje tonske visine jer autor smatra da svaki glazbenik posjeduje izvjesnu tonsku estetiku koja svaku izvedbu čini izazovom za interprete i za kompozitora. On sam taj princip naziva komponiranjem *free rhythm music* — slobodne ritmičke muzike oslobođene parametara tonske visine. U partituri su zadani instrumentalni registar, tehnika sviranja, dinamika i artikulacija. Mjesta koja podrazumijevaju akorde, intervale ili klastere na klaviru u partituri su jasno označena. Kompozitor često koristi sviranje na žicama klavira gdje kombinira pijanističke, violini-stičke i gitarističke tehnike. (Dino Rešidbegović)

Josip Magdić (Ogulin, 1937.), skladatelj, dirigent, orguljaš i pedagog, u ovoj godini obilježava 75. rođendan. Po završetku Pedagoške akademije (dvopredmetni studij: glazba — hrvatski jezik) u Zagrebu, školovanje nastavlja u Ljubljani: rog (prof. J. Falout), orgulje (prof. P. Rancigaj); na Akademiji za glasbo studira dirigiranje (prof. D. Švara) te kompoziciju koju magistrira u klasi prof. L. M. Škerjanca. Od 1964. djeluje kao slobodni umjetnik, a nakon djelovanja na Akademiji za glasbo, odlazi u Bjelovar gdje je imenovan direktorom Glazbene škole V. Lisinskog. Od 1970. profesor je teorijskih predmeta na Muzičkoj akademiji u Sarajevu; 1972. utemeljuje i vodi ansambl za suvremenu glazbu *MOMUS* (Moderna muzika Sarajevo), a 1977. osniva grupu *MASMANTRA* koju spaja s elektroakustičkom radionicom (*EAR*) pri Udruženju kompozitora BiH. Tijekom 25 godina u Sarajevu predavao je kompoziciju, orkestraciju, polifoniju, analizu glazbenih oblika, suvremenu notaciju i elektroničku glazbu. U njegovoj klasi diplomiralo je devet studenata kompozicije te četvorica magistranata. Od 1995. do 2007. redoviti je profesor teoretskih predmeta (kasnije u trajnom zvanju) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu koja je objavila njegov udžbenik *Vokalna polifonija — strogi renesansni slog* (*Manualia universitatis studiorum Zagrabiensis*). Često nastupa solistički izvođači najčešće vlastita djela na orguljskim koncertnim turnejama po svijetu. Značajan broj opusa (245) predstavljen je u mnogim europskim zemljama i na više kontinenata (solistička, komorna, simfonijska, vokalno-instrumentalna, dječja, zbarska, scenska, tamburaška, elektronička, filmska / multimedijalna glazbe, instalacije). Dobitnik je nagrada i priznanja.

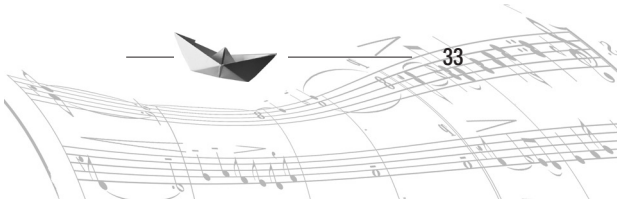
Vinjete za klarinet i glasovir op. 72 napisane su 1976. u suradnji s uglednim klarinetistom Rajmundom Likićem koji je djelo izveo više desetaka puta, a uz jednostavniju prilagodbu, mogu se, umjesto na klarinetu, izvesti i na bas klarinetu (kada glazbenik može postići zvučno prošireniji dijapazon). Inventivna aleatorika predstavlja likovne vinjete, odnosno ornamentirane inicijale ili imaginaciju karakternih crta nekoga skeča... (Josip Magdić)

Iannis Xenakis (1922.–2001.), skladatelj, glazbeni teoretičar i arhitekt, jedan je od istaknutih europskih poslijeratnih avangardnih skladatelja. Ugled je uživao svojim revolucionarnim idejama o sistemskoj, matematičkoj organizaciji glazbe i njezinim strukturalnim paralelama s arhitekturom. Smatran je vrlo utjecajnim skladateljem za kasniji razvoj elektroničke glazbe. Gostovao je na 13. muzičkom biennalu Zagreb 1985. kao skladatelj i gost u okviru čuvenoga simpozija »Skladateljske sinteze osamdesetih godina« s temom *Arhitektura, informatika, originalnost*. Među njegova osobito istaknuta djela uvrštene su orkestralna skladba *Metastasis*, *Pithoprakta* za 46 gudača, dva trombona, ksilofon i woodblock, *Nomos Alpha* za violončelo solo, *Mycenae-Alpha*, skladba koja se smatra elektroakustičkim klasikom i druge. Knjiga *Oblikovana glazba: Misao i matematika u skladanju* smatra se Xenakisovim najvažnijim teoretskim radom.

Rebonds B za solo udaraljke, napisan 1987.–'89., posvećen je izvrsnom španjolskom udaraljkašu Sylviju Gualdaji. U formalno smislu, *Rebonds* se sastoji od dva dijela: A i

9.

11.

B; a dio koncentriran je na membranofone instrumente (2 bongosa, 3 tom-toma, 2 bas-bubnja), dok b dio u sastav dodatno uključuje i set od 5 *wood blockova*. Redoslijed izvođenja prepušten je interpretu, a moguća je i izvedba samo jednoga od dva dijela. Pri pisanju *rebonds*, xenakis se, kao i u mnogim svojim ranijim kompozicijama, oslanjao na korištenje takozvanih ritmičkih sita, no za razliku od prethodnih djela za udaraljke (*psappha*, *pleiades*) u kojima je korištena specifična xenakisova grafička notacija, *rebonds* koristi standardnu tradicionalnu notaciju. (Ališer Sijarić)

9.

11.

Elliot Carter (New York, 1908.), dvostruki dobitnik Pulitzerove nagrade, školovan je na Harvard University kod Walter Pistona, a kasnije u Parizu kod Nadie Boulanger. Predavao je na Peabody Conservatory, Columbia University, Queens College N.Y., Yale University i na Juilliard School. Na Greenwich Villageu živi od 1945. godine do danas. Slovi za velikoga inovatora američke umjetničke glazbe 20. stoljeća. Izazove je postavljao u mnogim partiturama, primjerice u Varijacijama za orkestar, Simfoniji za tri orkestra, koncertima za više solo glazbala, a nadasve u gudačkim kvartetima. Zadnja dva desetljeća zaokupljen je minijaturama, poput opusa *Dialogues*, doslovno minijaturnog Koncerta za glasovir. U lipnju ove godine, New York Philharmonic praižvela je njegovo novo djelo *Two Controversies and a Conversation*, uz osobno nazočna skladatelja.

Esprit Rude / Esprit Doux II (1994.) zapravo je obrada istoimene kompozicije za flautu i klarinet nastale 1985. povodom proslave šezdesetog rođendana Pierre Bouleza u kojoj je prvobitnom duetu flaute i klarineta dodana marimba. Naslov kompozicije igra je riječi na francuskom koja označava istovremeno iskazivanje dva »suprotna« karaktera i ujedno, ne bez blage ironije, muzički komentar upućen onome kome je djelo posvećeno. Kroz izbor instrumenata, kompleksnost ritma i metričkih modulacija, *Esprit rude / Esprit doux* rafinirano je prožimanje dva suprotna principa. (Ališer Sijarić)

Poput Proustove *Potrage za izgubljenim vremenom* i Mallarmèsova koncepta »knjige koja niti počinje niti završava«, stvaralaštvo **Pierrea Bouleza** zasniva se na jedinstvenom umjetničkom (muzičkom) konceptu u kojemu pojedinačne kompozicije predstavljaju tek različite odraze istoga temeljnog djela/opusa. Ne čudi stoga što se Boulez često vraćao »prepravljanju« i »dopisivanju« kompozicija, ispisujući nove stranice na osnovu muzičkog materijala iz ranijih djela i tako među njima uspospostavljao supstancijalnu međusobnu povezanost. Na isti način nastalo je 1984. i djelo **Dérive** (skretanje broda ili aviona pod uticajem vjetrova ili struje) koje je, poput lista papira pala sa stvaračeva stola (Mallarmèsovi »feuilles volantes«), *derivirano* iz ranijih kompozicija *Messagesquisse* i *Repons*. Ipak, iako u inicijalnom smislu srodan, muzički materijal tih djela bitno je različito tretiran i predstavlja zasebne, iz istoga korijena izrasle muzičke mikrokosme. U svojoj formalnoj trojdnosti, *Dérive* je, možda, najočitiji primjer koncepta kontrastiranja dva osnovna tipa (muzičkog) vremena (koncept koji Boulez preuzima od francuskog filozofa Gillesa Deleuzea): *temps lisse* — glatko, kontinuirano vrijeme u kojemu se muzičke strukture ne podređuju simultanoj pulsaciji i na čijem je principu zasnovan prvi

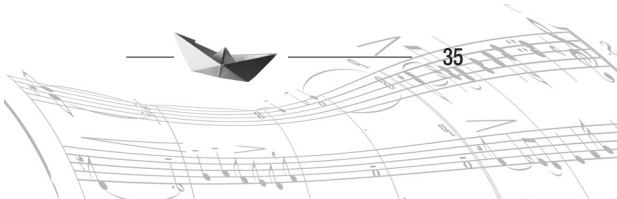
dio kompozicije; *temps strié* — izbrazdano vrijeme, podređeno zajedničkom pulsu koje čini osnovu drugog kontrastirajućeg dijela, dok treći, formalni dio, miješa ova dva temeljna koncepta u različitim omjerima. (Ališer Sijarić)

Interpreti:

Sonemus (*lat.* Zazvučimo!) — Samostalna Organizacija NovE Muzike Sarajevo (Society Of NEw MUsic Sarajevo) — osnovana je 2001., a cilj je bio promovirati, izvesti i educirati o suvremenoj umjetničkoj glazbi. U okrilju Organizacije djeluje ansambl Sonemus koji, zajedno s redovnim članovima, okuplja niz stalnih suradnika, skladatelja i glazbenika visokih umjetničkih odlika te dugogodišnjeg iskustva u stvaranju i izvedbama suvremene glazbe. Ansambl je dosad održao sedamdesetak koncerata u 11 evropskih zemalja, nastupio na mnogim međunarodnim festivalima te organizirao veliki broj radionica i javnih predavanja u BiH i drugim zemljama jugoistočne Europe. Sarajevski diskografski nakladnik Gramofon objavio je njihov CD *Spatial Intersections*.

9.

11.

22:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Sam svoj majstor 1 — Koncert elektroničke glazbe

Voditelj: **Frano Đurović**

Program:

9.

Branimir Sakač

Svemirski pejzaž

11.

Josip Magdić

Apeiron E

Silvio Foretić — Janko Jezovšek

Balkanal, narodni oratorij

Branimir Sakač (Zagreb, 1918.–Zagreb, 1979.), po završetku studija kompozicije 1941., djeluje kao profesor na Srednjoj školi zagrebačke Muzičke akademije, a kasnije na tadašnjoj Muzičkoj školi Vatroslav Lisinski. Djelovao je također na Radio stanici Zagreb (urednik i dirigent Orkestra Radio Zagreba te šef Redakcije ozbiljne glazbe) i Radio stanici Rijeka Zagrebu (ravnatelj Glazbenog odjela). Jedan je od organizatora Muzičkog biennala Zagreb i njegov direktor (1972./'73.). Na čelu Jugoslavenske muzičke tribine u Opatiji proveo je od osnivanja 1964., do smrti. Osnivač je Muzičkog informativnog centra i eksperimentalne grupe FONAT (1965.) s kojom dvije godine kasnije na Muzičkom biennalu Zagreb predstavlja vlastita istraživanja na temu glazbene ekspresije zvuka, svjetla, pokreta i prostora kojima daje ime *fonoplastika*, u smislu »teatra u kretanju, kretanja u mirovanju«. Bio je utjecajna i stvaralački vrlo intrigantna osobnost prve hrvatske avangardne generacije, skladatelj s misijom koji je u nekima od djela anticipirao mnoge strukturalne osebjunosti kasnijega razvoja suvremenoga zvuka, od glazbenog teatra do elektroničke glazbe.

Branimir Sakač skladao je tri elektroničke skladbe: *Tri sintetske poeme* (1959. — prva hrvatska elektronička skladba!), *Svemirski pejzaž* (1961.) i *Jahači apokalipse* (1961.). Sačuvan je samo *Svemirski pejzaž*. U verziji koju ćemo večeras čuti, to je glazba uz dječju radio–dramu Mladena Bjažića istoga naslova, a u drugoj verziji, samo je glazba. Preostale dvije skladbe uništene su ili izgubljene. Velika hvala akademiku Nikši Gligi koji nam je ustupio snimku iz svoje privatne fonoteke. (Frano Đurović)

Josip Magdić, str. ?????

Apeiron — E (= elektronički), op. 69, ostvaren je 1976. u EMS III. programa Radiotelevizije Beograd. Kao osnova poslužila mi je skladba *Apeiron* za harfu i komorni ansambl op. 24 koju je Ansambl *Slavko Osterc*, s dirigentom Ivom Petrićem i solisticom Pavlom Uršić Petrić, praisveo 27. studenoga 1964. na Jugoslavenskoj muzičkoj tribini u Opatiji. Naravno da je ovdje elektronička razrada prauzroka pramaterije, prema starogrčkom materijalističkom filozofu Anaksimandru — *To Apeiron* — dobila sasvim novu viziju kroz nastanak i razvoj sve složenijih bića. Već svojim nastankom, ona u sebi nose klicu propasti s povratkom u početnu pramateriju... Elektroakustička verzija praisvedena je na BEMUS–u 1976., zatim slijede brojne izvedbe u Bourges–u 1978., na Muzičkom biennalu Zagreb 1977., 1989. i drugdje. Snimljena je na LP RTB 3130037. (Josip Magdić)

Silvio Foretić (Split, 1940.) studira kompoziciju kod Milka Kelemenena. Djeluje u kabaretskom kazalištu Jazavac (danas Kerempuh), a 1963. osniva Ansambl za suvremenu glazbu s kojim priređuje čitav niz djelomično škandaloznih koncerata. Godine 1966. odlazi u Köln gdje studira kompoziciju kod Bernda Aloisa Zimmermanna, a elektroničku glazbu kod Herberta Eimerta. Neko je vrijeme bio suradnik i asistent Mauricia

9.

11.

Kagela. Od 1974. do 2006. predaje na Folkwang Hochschule u Essenu i Duisburgu. Tu osniva ansambl *Fin de siècle — fin de millénaire* s kojim priređuje pedesetak koncerata, zauzimajući se posebno za mlade skladatelje. Djeluje kao skladatelj i pisac tekstova te kao izvođač (dirigent, pijanist, glumac — do gubitka glasa — i kao pjevač).

9.

11.

Janko Jezovšek (Maribor, 1945.) dolazi u Zagreb 1963. gdje započinje studij kompozicije kod Milka Kelemena. Odmah se priključio Ansamblu za suvremenu glazbu u kojemu postaje jedan od najaktivnijih i najprovokativnijih članova; 1965. odlazi u Njemačku. Završava studij pjevanja u Frankfurtu i elektroničke glazbe u Kölnu. Djeluje kao orguljaš i zborovođa u raznim crkvama, priređuje niz provokativnih akcija (*Tempelreinigung*, *Kreuzweg*). Surađuje s mnogim redateljima i koreografima (Dora Hoyer, Iris Schacceri, Yuriko Kikuchi i drugi). Osnovao je Glazbene dane u Lauterbachu, Scholu Cantorum za vokalnu glazbu u Slovenj Gradecu, *Circus musicus* i *Operu mobile*, a od 1978. vodi vlastitu glazbenu školu. Velike uspjehe postigao je svojim multimedijским programom *Oprez, note!* (*Vorsicht Noten!*).

Balkanal, narodni oratorij nastao je u studijskoj godini 1968./'69. kao pokušaj stapanja stiliziranoga folkloru i elektronike. Tekstovni predložak starije su i novije narodne psovke, kletve i proklinjanja; zvukovna građa izvedena je isključivo iz pjevačkih glasova obaju skladatelja te iz svirke nekih narodnih glazbala (gusle, sopile, dvojnice, tamburice i drugo). Nije nezanimljivo znati da je djelo realizirano bez nekih danas samo po sebi razumljivih pomagala kao što su Dolby, višekanalni strojevi, sintetizatori i slično. Naslov djela upućuje da bi se moglo raditi o tekstovima svih naroda (i narodnosti) Balkana. To međutim, nažalost, nije slučaj; iz organizacijskih, vremenskih i nekih drugih (no nipošto šovinističkih) razloga psuje se ovdje samo na hrvatskome, začinjeno tek s dvije, tri slovenske kletvice. Naslov je odabran donekle zbog koketiranja s egzotičnošću pojma *Balkan*, ali još više zbog fonetske sličnost s riječi »bakanal«. Dakle, nekakva prokletnička orgija!

Uz oba autora, u ostvarenju djela svojim su glasovima sudjelovale Zdenka Kapko – Foretić, Jasna Stanišić — Müller i Seadeta Midžić. Skladba je realizirana u Elektroničkome studiju Visoke glazbene škole u Kölnu. Tehnička suradnja: Genia i Albert Hoppenrath. (Silvio Foretić pisac je oba životopisa, kao i komentara djela)

subota, 10. studenoga

10.

11.

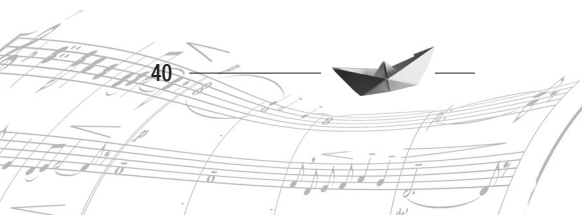
11:00 — 13:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

Okrugli stol Hrvatskog društva skladatelja

Voditelji: **Mislav Rakuljić, Nikša Gligo i Tomislav Oliver**

10.

11.

16:00 — 17:00 Hotel Imperial — Aperitiv bar

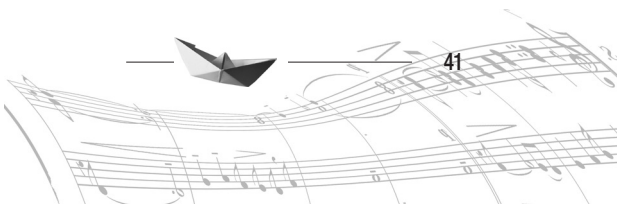

Predstavljanje — Muzički biennale Zagreb 2013.

Voditelji: **Krešimir Seletković, Nina Čalopek, Marija Saraga, Frano Đurović**

10.

11.

19:30 Hotel Imperial — Zlatna dvorana

Cantus Ansambl — Hommage à Marko Ruždjak

(Zagreb, 9. srpnja 1946. — Zagreb, 23. veljače 2012.)

Dirigent: **Ivan Josip Skender**

Sopran: **Davorka Horvat**

Glumica: **Dunja Fajdić**

10.

11.

Cantus Ansambl:

Ivan Novinc, koncertni majstor i 2. violina

Mislav Pavlin, 2. violina

Tvrtko Pavlin, viola

Jasen Chelfi, violončelo

Nikša Bobetko, kontrabas

Dani Bošnjak, flauta

Branko Mihanović, oboa

Danijel Martinović, klarinet

Ricardo Luque Perdomo, fagot

Bank Harkay, rog

Srebrenka Poljak, klavir

Marko Mihajlović, udaraljke

Vojislav Čičić, udaraljke

Program:

Versus za glas i klarinet

Davorka Horvat, sopran

Danijel Martinović, klarinet

Tvoj i moj Libanon za sopran, recitatora i dva udaraljkaša

Intervencija nad pjesmom u prozi Halila Džubrana, prijevod Marko Grčić

Davorka Horvat, sopran

Dunja Fajdić, recitatorica

Vojislav Čičić, udaraljke

Marko Mihajlović, udaraljke

Noćni divan za violončelo solo

Jasen Chelfi, violončelo

Trio Seraphim za klarinet, violu i klavir

Danijel Martinović, klarinet

Tvrtko Pavlin, viola

Srebrenka Poljak, klavir

Incontro za obou i marimbu

Branko Mihanović, oboa

Marko Mihajlović, marimba

La Frontera. Poema en varios metros, idiomas, y estilos za sopran i komorni orkestar

Davorka Horvat, sopran

10.

11.

Ovo je prva godina kako **Marka Ruždjaka**, skladatelja i profesora na Muzičkoj akademiji, akademika, nema na Tribini čiji je godinama bio vjerni pratitelj. Nekako je i brzo sklopio oči nakon prošle Opatije (23. veljače 2012.), a ispratilo su ga dobre misli mnogih prijatelja, kako i priliči uputiti ih dobrome čovjeku. Večeras su pred nama njegova izabrana djela, a on bi sada, možda, ponovio ono što je napisao za opatijsku Tribinu 1998. godine — *Neki ljudi vide u razvoju glazbe i razvoju sebe samih organski rast, kao onaj nekoga stabla i smatraju sebe granom takvoga stabla nastavljajući se na njegovo korijenje i deblo. Za mene je glazba nešto poput trave koja se svake godine periodički obnavlja. Iznikla iz staroga sjemenja, a ipak, potpuno nova.*

»Bio je Marko Ruždjak štedljiv s riječima, pa tako i s tonovima: bili su za njega ne samo zvukovi, nego uvijek i znakovi s pomoću kojih je oblikovao nešto izvan njih samih. Prije svega red kao odraz i ishodište svakog smisla i ljepote. Otkrivati skladanjem zakone toga reda za Marka je bio najveći intelektualni, muzični izazov i izvor stvaralačke radosti i užitka, kao što je potom izvođenje i slušanje njegove glazbe kretalo od te radosti i tog užitka, a prema otkriću zagonetke koja ih je potaknula.« (Eva Sedak)

»... skladatelj nenametljive, ali vrlo istančane prirode, profesor, boem i umjetnik, profinjeni esteta, filozof mistične osobnosti, vrhunski psiholog, iskreni prijatelj, skroman i samozatajan, skrivene emocionalnosti, ali čvrstog karaktera i dubokog osjećaja za pravdu, osvajao je ljepotom svoje osobnosti sve koji su ga upoznali.« (Olja Jelaska)

»Naučio me i da ne treba stalno i uvijek i puno govoriti... nego da treba gledati, osluš-kivati, razmišljati, pisati, crtati, skladati i pjevati, stvarati... i tražiti u Tišini i u Sebi i u Drugima... jer tamo je Sve i tamo Sve možeš pronaći...« (Berislav Šipuš)

»Marko je volio život u katkada paradoksalnoj sveobuhvatnosti njegovih manifestacija... iz te ljubavi slijedila je za njega karakteristična neopterećenost stilom, izrazom i formom koja me je uvijek oduševljavala. Najviše su ga veselile dobro osmišljene minijature i epigrami. Kao što nas danas rastužuju njemu posvećeni epitafi.« (Mladen Tarbuk)

I evo nas pred djelom majstora čiji su učitelji bili Milo Cipra (Zagreb), Ivo Malec, Pierre Schaeffer (Pariz) i Milko Kelemen (Köln), a koji je i sam bio učitelj pune 33 godine na istoj Muzičkoj akademiji na kojoj počeo studirati. Svi opisi skladbi, osim za *Trio Seraphim* i *Incontro*, citati su njegovih ranijih komentara koje je pisao uz prazniedbe. Samo letimičan pogled na opuse uopće, ne samo na ove, ukazuje na pozornosti vrijedan potkontekst glazbenih struktura Marka Ruždjaka. To je skladateljev odnos prema književnosti i poeziji. Čak i tamo gdje nema očiglednog izvora, geste su poetske, često samo sugerirane naslovom ili su u pozadini oslonjene na neku književno-poetsku digresiju, a negdje su izravno vezane uz konkretan pjesnički predložak.

Versus za mezzosopran i klarinet (1979.) koncipiran je kao kratka ovidijevska scena koja se odvija kroz interakciju dvaju srodnih instrumenata — glasa i klarineta. Skladba je nastala na narudžbu Sveučilišta u Nottinghamu.

Tvoj i moj Libanon za sopran, recitatora i dva udaraljkaša (1982.) praižveden je na 12. muzičkom biennalu Zagreb 1983., uz sudjelovanje Darije Hreljenović, sopran, Renate Jurković, recitatorice, Vojislava Čičića i Jurice Vuglača, udaraljke. »Riječ *intervencija* trebala bi se shvatiti u značenju koje mu pridaje terminologija likovnih umjetnosti: prezentacija predložka uz svojevršno zahvaćanje u originalno tkivo ornamentirajućim, subjektivističkim, konstruktivističkim (dekonstruktivističkim) i drugim postupcima... Intervencija nastoji produbiti jarak što dijeli suprotnosti, postepeno uvođenje u igru i eminentnije kontrastiranje: jezik pojmova — »jezik« melodijske ili pojmovni jezik — »govor« bubnja... Originalni predložak nisam koristio u cijelosti već sam (subjektivno, objektivno?) izabrao tekstualne jedinice. Posebnu zahvalnost želim izraziti Marku Grčiću, poznavaoocu Džubranove poezije i vrsnom prevodiocu njegova *Proroka* za prepjev na hrvatski jezik.«

Noćni divan za violončelo solo, 1991. — naziv *Divan* (u doslovnom prijevodu »skup«) podrazumijeva šaroliku zbirku tekstova, često sastavljenu od odlomaka što pripadaju raznim literarnim rodovima — stihovi, izreke, kraća proza. Ovakvu dispoziciju pokušava oponašati predložena vam skladba. (Autorov zapis iz programske knjige Muzičkog biennala Zagreb 1991.; skladbu je praižvela nizozemska violončelistica Frances-Marie Uitti u Zagrebačkom kazalištu mladih)

Trio Seraphim za klarinet, violu u glasovir (1995.), desetminutno djelo u jednom stavku, praižveli su Milko Pravdić, Milan Čunko i Đorđe Stanetti na Danima hrvatske glazbe u Zagrebu u istoj godini kada je djelo napisano. Na podlozi brojnih promjena tempa i teksture, skladba doživljava sugerijski osjet pulsiranja srodan otkucanjima ljudskoga srca.

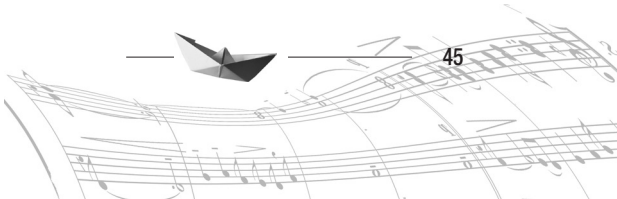
Incontro za obou i marimb, 2002., studija je odnosa između dva instrumenta, njihovih sukoba i privlačnosti. Skladba je nastala na poticaj Ivane Bilić i Branka Mihanovića, a praižvedena je na Muzičkom biennalu Zagreb 2003. godine. »Pripadam skladateljima koji pišu samo po narudžbi... skladbe naručuju moji prijatelji... Budući da je — poput skladanja — i pisanje književnog djela djelatnost koja obuhvaća vremenski tijek, ovdje bih parafrazirao Borgesa koji je *pisanje* usporedio s postepenim naziranjem i izranjanjem pojedinih otoka u nekome arhipelagu. U tome slučaju najprije zapažate jedan od vrhova koji je otok. Njega zatim pokušavate spojiti s drugim vrhom i tako nastaje proces koji nikada nije pravilan jer neki otoci polako tonu, a sami ne znate što će se pojaviti u sljedećem trenutku. Pritom je ponekad moguće krenuti od kraja ili od sredine.« (Marko Ruždjak u razgovoru s Daliborom Davidovićem, Vijenac, 16. studenoga 1995., str. 27)

La frontera (*Poema en varios metros, idiomas, y estilos*, 2006.) — Tekstualno-semantičke elemente (»unutar« i »izvan« skladbe) posudio sam od sljedećih pjesnikinja: naslov — Gloria Anzaldúa, Chicana, 20. stoljeće, podnaslov — Soror Juana de la Cruz, Criolla, 17. stoljeće, kratki citati — Contessa de Dia, Provansalka, 12. stoljeće i Emily Dickinson, Amerikanka, 19. stoljeće. Feminizam? Da, i još ponešto. »La Frontera« (u prijevodu možda prije »pogranična zona« negoli »granica«) ne predstavlja afirmaciju granice kao nepovredive linije, već želi ispitati moguće opcije prekoračenja.

Autor je za skladbu primio Nagradu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

10.

11.

Interpreti:

10.
11.

Ivan Josip Skender (Varaždin, 1981.), skladatelj i dirigent, bio je najmlađi student kompozicije na Muzičkoj akademiji u njezinoj povijesti, a diplomirao je u klasi prof. Željka Brkanovića. Upisao je i paralelni studij dirigiranja u klasi Vjekoslava Šuteja. Usavršavao se na seminarima i radionicama (dirigiranje, zbarsko dirigiranje, kompozicija). Dobitnik je nagrade za kompoziciju Ljetne akademije Prag–Wien–Budapest, Rektorove nagrade za skladbu *Heads and Tails* izvedenu na Muzičkom biennalu Zagreb te poticajnih priznanja Ministarstva kulture Republike Hrvatske. Na 26. muzičkom biennalu Zagreb 2011. praižvedena mu je opera **Šuma Striborova**. Stalno surađuje s više hrvatskih i inozemnih umjetnika i ansambala. S Akademskim zborom »Palma« čiji je šef dirigent, osvojio je više prvih nagrada. Kao dirigent posvećen je izvedbama i praižvedbama skladbi hrvatskih skladatelja. U zagrebačkom HNK-u djeluje kao zborovođa u Operi te kao asistent na Odsjeku za dirigiranje, harfu i udaraljke Muzičke akademije. Trenutačno je na posljediplomskom studiju orkestralnog dirigiranja na Sveučilištu za glazbu i scensku umjetnost u Beču (klasa Uroš Lajovic).

Davorka Horvat (Zagreb, 1962.) diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Dunje Vejzović te magistrirala. Dobitnica je Dekanove i Rektorove nagrade. Za vrijeme studija debitirala je u zagrebačkom HNK-u ulogom Leonore u Verdijevu *Trubaduru*; gostovala je u HNK u Splitu te nastupala uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Cantus Ansambl, Zagrebački kvartet i druge komorne sastave izvođeci djela suvremenih hrvatskih skladatelja. Uz Gudački kvartet Rucner praižvela je skladbu *Dietro* Marka Ruždjaka (2009.) te sudjelovala u praižvedbi *Propterea accipite — epistola* za sopran, klarinet i klavir Josipa Magdića (2012., Bruno Philip/Ivan Batoš). U ovoj godini također sudjelovala u premijeri glazbeno-plesne predstave *Meteo* koreografkinje i autorice Irme Omerzo. Davorka Horvat diplomirala je i na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu 1988. godine.

Dunja Fajdić, dramska umjetnica, diplomirala je glumu i lutkarstvo na Umjetničkoj akademiji u Osijeku (2009.). Do sada je igrala u većini zagrebačkih dječjih kazališta: Mala scena (*Vagon prvog razreda*), Žar ptica (*Lažeš, Melita; Naša mama je postala zmaj; Vuk i kozlići*), Dječje kazalište Dubrava (*Matovilka*), Tigar teatar (*Čarobnjak, Idemo u školu*), Zagrebačko kazalište lutaka (*Doživljaji lutka Smotanog*). Uloge je također ostvarila u Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku, Gradskom kazalištu Zorin dom, u HNK u Varaždinu te u radio dramama. Glavna je glumica prvonagrađenog projekta na natječaju *Kreativni filmaši* u sklopu Zagreb Film Festivala. U suradnji sa članicama Umjetničke organizacije Kravice napisala je, režirala i igra u predstavi *Glumice i to* (KNAP). Trenutno volontira na Radio Sljemenu (emisija za mlade *Petlja*), sinkronizira crtiće, igra predstave i završava diplomski studij fonetike i komparativne književnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

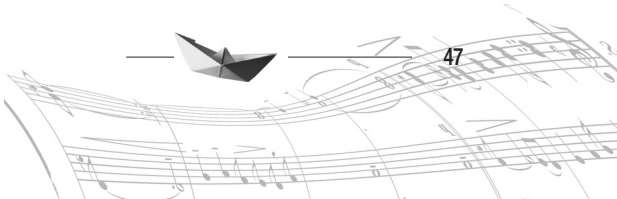

Cantus Ansambl, utemeljen u okviru Muzičkog biennala Zagreb 2001., do danas je ostao predvodnik i najaktivniji protagonist hrvatske novoglazbene scene. Od početka, sve do 2011. djelovao je pod umjetničkim vodstvom Berislava Šipuša. Ansambl je stalni gost hrvatskih i međunarodnih festivala te domaćin koncertnog ciklusa (Cantus i Lisinski). Više stotina izvedenih opusa, među njima stotina praižvedbi, pedesetak inozemnih gostovanja po Europi, Meksiku, Kini i Kanadi (međunarodni projekt *Musical Links* u Švedskoj, suradnja sa Centrom Arnold Schönberg u Beču, gostovanje na festivalima *Sounds New* u Canterburyu i na BEMUS-u u Beogradu, u koncertnom ciklusu Doma invalida u Parizu, u Tonhalle Düsseldorf, Centru Paul Klee u Bernu i drugdje), svjedoče o statusu Cantusa unutar hrvatskog i inozemnog kulturnog prostora. Njihovu uspjehu pridonose mnogobrojni gosti solisti. Godine 2008. bio je službeni ansambl Međunarodnog društva za suvremenu glazbu (ISCM) i sudionik projekta *Re: New Music*, zajedno s 11 međunarodnih partnera i 21 ansamblom (Klangformun Wien, Ensemble Reconcil, Champ d'Action, Spectra Ensemble, London Sinfonietta i drugi). Najnovije partnerstvo (2012.–2014.) ostvaruje se kroz kulturni projekt *Nova glazba: Nova publika / New Music: New Audiences* koji okuplja 16 nacionalnih glazbenih organizacija i 31 ansambl za suvremenu glazbu iz 17 europskih zemalja. U svibnju 2012., Cantus Ansambl nastupio je u dvorani pekinške Nove Opere u okviru jednoga od najvećih svjetskih glazbenih festivala — NCPA May Music Festival. Na dva koncerta predstavili su djela hrvatskih skladateljica i skladatelja. U kolovozu ove godine primili su Nagradu »Judita« 58. splitskog ljeta za koncert održan pod nazivom »Večer suvremenih splitskih autora«.

10.

11.

Sam svoj majstor 2 — Koncert elektroničke glazbe

Voditelj: **Frano Đurović**

Violončelo: **Jasen Chelfi**

10.

Program:

11.

Marko Slaviček

*Rođenje Venere**

Antonio Babić

*E1**

Tibor Szirovicza

Pticopjev

Snimka: **Lidija Ljubičić**, flauta

Vjekoslav Nježić

*Tik tak**

Zlatko Tanodi

*Nibiru**

Boris Jakopović

Alloys za violončelo i elektroniku

Krešimir Seletković / Frano Đurović

*Zoom Pentagon**

Skladatelji i djela:

Marko Slaviček (Zagreb, 1986.) završio je XI. gimnaziju i Srednju glazbenu školu Vatroslava Lisinskog u Zagrebu (klavir) u klasi prof. Lidije Lovrić — Vidiš. Godine 2005. upisuje studij arhitekture i urbanizma na Arhitektonskom fakultetu, a od 2009. i studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Frane Paraća. Ovoga ljeta sudjelovao je na seminaru iz kompozicije Nigela Osbornea u Mürrzuschlagu u Austriji u okviru kojega je održano skladateljsko natjecanje i na kojemu je podijelio prvu nagradu.

Elektronička skladba ***Rođenje Venere*** nastala je pod mentorstvom prof. Zlatka Tanodija u sklopu kolegija Osnove elektroničke glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tema je mitološka i dočarava rođenje božice Venere iz morske pjene. Vokalnu dionicu otpjevala je studentica pjevanja Iva Krušić. (Marko Slaviček)

10.

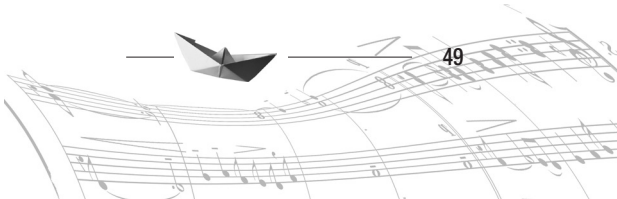
Antonio Babić (Rijeka, 1990.), student IV. godine, nakon završene osnovne i srednje škole u Rijeci, upisuje kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Frane Paraća. Nositelj je nekolicine nagrada (Međunarodni susret harmonikaša u Puli, Državno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa, 2. nagrada 36. susreta pjevačkih zborova *Naš kanat je lip* u Poreču za skladbu *Ive moj*). Skladbe su mu praižvedene u Rijeci i Zagrebu (*Kopipejst* za klavir, Varijacije za gudački orkestar — izvedba Gudački komorni orkestar Muzičke akademije, *Fragmenti* za klavirski trio — izvedba u okviru HR Projekta, *Tić* za djevojački zbor — izvedba na 40. susretu pjevačkih zborova *Naš kanat je lip* 2012.). Ovoga ljeta sudjelovao je na Međunarodnoj radionici studenata kompozicije i mladih kompozitora *KompArt2* u Novom Sadu u okviru koje je Novosadski duvački kvintet praižveo njegovu novu skladbu.

11.

E1 moja je prva elektronička kompozicija nastala na kolegiju Osnove elektroničke glazbe prof. Zlatka Tanodija. U djelu koristim sampleove akustičkih instrumenata (prvenstveno klavira) te njihovom obradom i odabirom generiranih kompjuterskih zvukova stvaram atmosfersku zvučnu sliku. (Antonio Babić)

Tibor Szirovicza (1981.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Željka Brkanovića. Njegovu opusu pripadaju skladbe za solo instrumente, razne komorne sastave i orkestar, elektroničke kompozicije te glazba za kazalište i film. Nositelj je stipendije Fonda Rudolf i Margita Matz Hrvatskog društva skladatelja (2011.). Djela su mu predstavili mnogi hrvatski umjetnici, među njima Cantus Ansambli i Zagrebačka filharmonija.

Kompozicija ***Pticopjev*** za flautu i elektroniku inspirirana je neobičnim skladateljevim snom o Archaeopteryx — najstarijoj poznatoj ptici (praptici). Unatoč poznatoj opisu stvorenja, skladateljeva ptica bila je stvorena u podsvjesnom momentu te nije u potpunosti istinita. Prvi stavak pisan je za solo flautu (bez elektronike) i prikazuje kretanje ptice koja se probudi u nepoznatom prostoru promjenjive gravitacije. Zbunjena i znatiželjna,

ptica se pokušava kretati kroz pusti prostor, čudeći se vlastitim nezgrapnim pokretima (...) uskoro u daljini ugleda čarobnu šumu i polako se uputi prema njoj. Drugi stavak počinje uključivanjem elektroničkog zvuka. Ptica ulazi u čudesnu šumu te pojavom izaziva kaos. Svojom »aurom« stvara raznovrsne interakcije s ostalim bićima u šumi, proživljavajući pritom intenzivna emocionalna stanja... *Pticopjev* u suštini opisuje specifičnu situaciju u kojoj osoba ispituje vlastiti odnos s okolinom kroz pomalo analitički pristup potvrđujući svoje granice prema okolini. U elektroničkom djelu koriste se sampleovi zvuka flaute koje je snimila hrvatska flautistica Lidija Ljubičić. Skladba je praižvedena u rujnu 2012. na Ascoli Piceno festivalu u Italiji — flautistica Sarah Rulli. (Tibor Szírovicza)

10.

11.

Vjekoslav Nježić (Brežice, 1973.), skladatelj i glazbeni pedagog, studij kompozicije završio je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Stanka Horvata, a usavršavao se u Austriji, Poljskoj, Luksemburgu, Njemačkoj i Mađarskoj i to na području kompozicije, zbarske i elektroničke glazbe. Poslijediplomski studij glazbene tehnologije za područja multimedijских, filmskih i plesnih projekata završio je u Nizozemskoj na Fakultetu za medije, umjetnost i tehnologiju pri Sveučilištu u Utrechtu. Izvanredni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Uz skladanje, sudjeluje u izradi i uredništvu notnih izdanja. Djeluje kao producent pri stvaranju trajnih snimaka Simfonijskog orkestra HRT-a. Nova skladba **Tik tak** otkrit će se na praižvedbi.

Zlatko Tanodi, str. ???

Nibiru ili Planet X — planet koji ima vrlo neobičnu dugačku putanju kojom svakih 3.657 godina dolazi u unutrašnji dio Sunčeva sustava, obilazi oko Sunca i vraća se u smjeru svojega drugog fokusa — Sunčeva ugaslog brata blizanca. Na putu prema Sunčevu sustavu, Nibiru utječe na mnogobrojne promjene na Zemlji i u konačnici, izazvat će katastrofalne posljedice (<http://www.nibiru-planetx.com/portal/>). (Zlatko Tanodi)

Boris Jakopović (Zagreb, 1980.) glazbu je studirao privatno, a 2005. upisuje Nacionalnu Muzičku akademiju u Kijevu (kompozicija G. I. Ljašenko, instrumentacija A. O. Gavrylets) na kojoj 2010. postiže stupanj magistra kompozicije s najvišim ocjenama. Stupanj magistra biologije stekao je ove godine na Prirodoslovno– matematičkom fakultetu u Zagrebu. Trenutačno je na doktorskom studiju iz područja biomedicine na istome fakultetu. Autor je niza djela, od solističkih, orkestralnih do elektronskih koja su predstavili hrvatski i inozemni umjetnici, značajnim dijelom u okviru međunarodnih festivala. Sudionik je majstorskih seminara.

Skladba **Alloys** nastala je 2010. i prvi put je izvedena na majstorskom tečaju elektronske kompozicije na Muzičkoj akademiji »Čajkovski« u Kijevu, a potom u okviru programa Međunarodnog festivala suvremene glazbe Kiev Music Fest iste godine. *Alloys* označava leguru, slitinu. U kompoziciji se istražuju odnosi između »humaniziranih« i

»dehumaniziranih« glazbenih polja koja su različita po emocionalnom opsegu, no ipak se toliko prožimaju i međusobno ovise da su samostalno nijema. (Boris Jakopović)

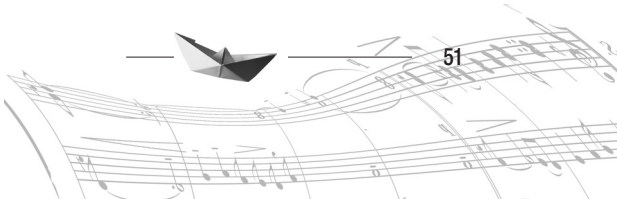
Krešimir Seletković (Slavonski Brod, 1974.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Davorina Kempfa. Dobitnik je Nagrade Rektora Sveučilišta u Zagrebu, Nagrade Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja, Nagrade za najbolju glazbu za dječju predstavu na Susretu lutkara i lutkarskih kazališta u Osijeku, 2003., Nagrade Fonda Stjepan Šulek i Vjesnikove Nagrade »Josip Štolcer Slavenski«. Izvanredni je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu; redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja. Od 2003. godine urednik je edicije notnih izdanja *Ars croatica*, a od 2012. umjetnički je ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb.

10.

Frano Đurović (Dubrovnik, 1971.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Frane Paraća. Osim orkestralnih i komornih skladbi, autor je velikog broja elektroničkih i elektroakustičkih djela, instalacija, multimedijalnih projekata, glazbe za teatar i televiziju. Dobitnik je nekoliko nagrada (Nagrada Rektora Sveučilišta u Zagrebu, Nagrada Internationale Sommerakademie Reichenau — Meisterkurs für Komposition u Austriji, Vjesnikova Nagrada »Josip Štolcer Slavenski«, Nagrada Fonda Stjepan Šulek). Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu izvanredni je profesor. Od 2010. godine je umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji; od 2012. umjetnički je savjetnik Muzičkog biennala Zagreb.

11.

Krešimir Seletković / Frano Đurović: **Zoom Pentagran*** — Pet zvučnih jednogminutnih slika — naizmjenice kreiranih od oba autora. Posljednja slika sadrži superpoziciju mišljenja i pokušaj zajedničkog komponiranja. Forma je nastala kao posljedica dugog razmišljanja, a slična različitost u strukturi svake slike, izražena je individualnim pristupom. »Nije dovoljno samo postojati. Mi želimo živjeti inteligentno. Ali da bismo živjeli moramo znati, a da bi smo znali moramo učiti. Postoji skrivena strana života, svako djelo, riječ i misao imaju svoju posljedicu u nevidljivoj svijetu koji je uvijek kraj nas, obično su ti nevidljivi rezultati od beskonačno veće važnosti od onih koji su vidljivi svima na fizičkoj razini. Mudar je čovjek koji to zna.« (A. Besant/C. W. Leadbeater — *Misaone forme*)

Interpreti:

Jasen Chelfi (Zagreb, 1979.), violončelist, diplomirao je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Andreja Petrača. Od 2002. član je Zagrebačke filharmonije, prvo kao zamjenik vođe dionice violončela, a onda kao prvo violončelo. Također je stalni član Cantus Ansambla. S matičnim orkestrom i kao solist gostovao u bečkom Musikverein u Konzerthausu, Gewandhausu u Leipzeigu, Tokyo Opera House, Opera Mexico Cityju, Konzerthaus u Luzernu, Mozarteumu u Salzburgu i drugdje. Kao komorni i solistički glazbenik nositelj je mnogih nagrada. Usavršavao se kod uglednih solista i pedagoga (Valter Dešpalj, David Gregorijan, Boris Pergamenšikov, Mario Brunello, Vladimir Perlin, Ralph Kirschbaum, Steven Isselis i drugi).

10.

11.

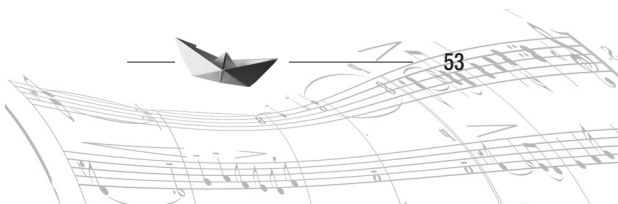

nedjelja, 11. studenoga

11.

11.

HR imProjekt

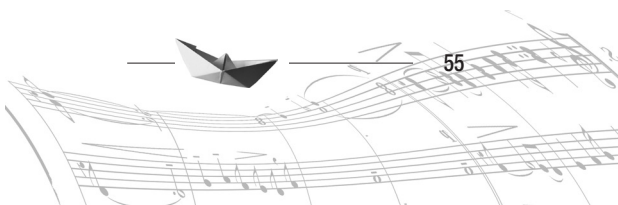
Koncert iznenađenja

11.

11.

HR projekt pokrenut je u proljeće 2010. godine, a početna zamisao inicirana je spoznajom da se studenti tijekom studija nedovoljno bave hrvatskom glazbom, osobito suvremenom. Stalno rotiranje novih generacija, onih s instrumentalnih odsjeka, kao i mladih skladatelja, dovelo je izostanka međusobne umjetničke komunikacije, ali i komunikacije sa stvaralaštvom suvremenika. Kako je inicijativa izazvala veliko zanimanje među studentima i organizatorima koncertnih sezona, HR Projekt u međuvremenu se značajno proširio. Oblikovan je popis djela, jednako zanimljiv na interpretativnoj, ali i na pedagoškoj razini, a studenti sami odabiru skladbe prema osobnim umjetničkim sklonostima. U akademskoj godini 2010./2011., HR Projektu pripala je posebna Rektorova nagrada; inicijativa *Code:New* njegova je sastavnica, usredotočena na suradnju studenata različitih odsjeka Muzičke akademije. Na dosadašnjim koncertima sudjelovalo je sedamdesetak studenata raznih odsjeka Muzičke akademije koji su predstavili veliki broj djela hrvatskih skladatelja nastalih u razdoblju od 1950. do danas. Slavljenički koncert kojim je zaokružena prva sezona, održan je u Studiju Bajsić Hrvatske radiotelevizije u sklopu obilježavanja obljetnice radio emisije *Putovi hrvatske glazbe*.

48. Glazbena tribina Opatija ostvarena je uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske, Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba te Grada Opatije.

48. Glazbena tribina Opatija ostvarena je u suradnji s javnom ustanovom Festival Opatija.

Hrvatsko društvo skladatelja i Cantus d.o.o. zahvaljuju skladateljima na priložima o vlastitim opusima.

Umjetnički voditelj 48. Glazbene tribine Opatija:

Frano Đurović

Nositelj:

Hrvatsko društvo skladatelja

Organizacija:

Cantus d.o.o.

Nakladnik:

Cantus d.o.o.

Za nakladnika:

Mirjana Matić

Tekstovi:

Arhiv Cantusa, komentari skladatelja

Likovno oblikovanje:

Luka Gusić

Tisak:

Studio Flyer, Zagreb

Zagreb, studeni 2012.

